YIL: 3 SAYI: 37 OCAK 2024 AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ

ÇAYDAÇIRA

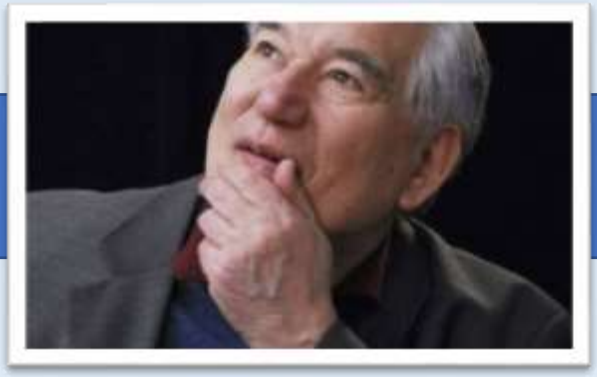
ELAZIĞLI SANATÇI ABDULLAH ŞEKEROĞLU

BORDO RESSAM

ELAZIĞ İLİMİZİN TARİHİNİ KİTAP SAYFALARINA TAŞIDIK.
EMEK BİZDEN, OKUMASI SİZ DEĞERLİ HEMŞERİLERİMİZDEN.

İÇİNDEKİLER

AYTMATOV Anıtı ve Parkı açıldı

‘Fırat’ın Kızı’ Sündüs Arslan Akça’yla sohbet…

Erbildi Köyü’nda ‘Kaya Mezarı’

Elazığ’da bir ilk daha…

Çetin KURTOĞLU’nu anıyoruz…

AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ

ÇAYDAÇIRA

AYLIK KÜLTÜR-SANAT VE AKTÜEL DERGİ
YIL: 3 SAYI: 37
OCAK 2024
İLK ÇIKIŞ TARİHİ: OCAK 2021

İMTİYAZ SAHİBİ ve
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:

YÜCEL ÇAKMAK
cakmakyucel@gmail.com

İSSN: 2980-1435

KATKIDA BULUNANLAR:

İ. EKREM KATI (ELAZIĞ)
MURAT SEVİNÇ (İSTANBUL)
AHMET BULUT (ELAZIĞ)
BİLAL CİVELEK (İSTANBUL)
ŞERİF AYDEMİR (İSTANBUL)
OYA ORHAN (ELAZIĞ)
İLHAN KILIÇ (ALMANYA)
FİKRİYE SUSAM (ÇANAKKALE)
BEDRİ YÜCEL (ELAZIĞ)
FATİH BAYGELDİ (KKTC)
MEHTAP ÖZER SEYRAN (ELAZIĞ)
AYLA KOÇ (SİVAS)
AHMET TAHİR ERDEM (ANKARA)
İRFAN KARABULUT (İSTANBUL)

YÜCEL ÇAKMAK

MERHABA

3. Yaşımızı bitirerek sizlerin destekleriyle **4. Yılımıza** giriyoruz. İlk çıktığımız günden yani **2021 Yılı Ocak** ayından bugüne kadar göstermiş olduğunuz samimi alakalarınızdan ötürü size minnettarız.

Sizlere ve Elazığ'a layık olmak için gayret göstereceğiz. **Sizlerle daha nice yıllara…**

Çaydaçıra Kavşağında bulunan Millet Bahçesinin yeniden düzenlenerek yapılan, **"Cengiz Aytmatov Millet Parkı ve Cengiz Aytmatov Anıtı"** düzenlenen geniş bir katılımla ziyarete açıldı.

Millet bahçesine **Cengiz Aytmatov** adı verilmesi üzerine İnönü Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Öğretim Üyesi, Kırgızistanlı sanatçı **Prof. Dr. Zakir Azizov** tarafından da bahçeye Cengiz Aytmatov adına bir anıt yapıldı.

Aytmatov, 2008 yılında Elazığ'a gelmiş ve bu ziyaretinde kendisine fahri hemşerilik ve fahri doktora unvanları verilmişti.

Atıl durumda bulunan Millet Bahçesi böylelikle yeni bir isim altında önem kazanmış oldu.

Edebiyat Dünyasında **"Fırat'ın Kızı"** olarak tanınan **Elazığlı Şair Yazar Sündüs Arslan Akça**'yla keyifli bir söyleyişi yaptık. Elazığ'dan Edebiyat sevgisine kadar sorularımızı **cevaplandıran Sündüs Arslan Akça'ya teşekkür ederiz.**

Erbildi (Hacıseli) Köyü'nde bulunan ve köy halkı tarafından **'Delikli Taş'** diye adlandırılan yer, **Urartu** dönemine ait **'Kaya Mezarı'** olduğu öğrenildi. **'Kaya Mezarı'** 2021 yılında yeniden tescil edildiği tespit edildi. Haberin ayrıntıları haberimizde…

Türkiye'de ilk kez bir albüm CD yerine USB -Flash belleğe bastırıldı ve bu çalışma tamamen Elazığ'da gerçekleştirildi.

Elazığlı Araştırmacı Müzisyen **Aygün Çam, "Baskil Şeyh Hasan Köyü Semahları" adlı USB-Flash Belek Albümü** çıktı. Müzik sektörünün merkezi olan İstanbul'dan Elazığ bir ilke daha imza atmış oldu.

Yeni bir yıla girerken, geleceği oluşturacak her yeni gün, 2024 yılında yepyeni bir yılın heyecanını ve umudunu taşıyor. Yeni yılınızı kutlar ve yeni yılda hayatınızın her gününün güzel isteklerinize uygun, mutlu etmesi dileğiyle dolu olmasını temenni ederim. Mutlu yıllarımız olsun, yeni yılın umutla başlamasını ve güzel günlerimizi daha da parlak kılarak her yeni günün bir öncekinden daha neşeli ve umut verici olmasını dilerim.

Elazığ'ın
İlk Dijital Dergisi

AYLIK KULTUR, SANAT VE AKTUEL DERGI

ÇAYDAÇIRA

4. *yılımıza*

Özel haberlerle

Özel araştırmalarla

Sizlerle giriyoruz...

GAKGO'YA DAVET

Al eline mendili, değsin dizin toprağa
Benziyorsun Gakgo can kar suyundan ırmağa
Çek halay, delilo de; şenlensin Saray Yolu
Maya söyle, tutuşup göynüm dönsün çereğa

Gırnata makam tutsun Harput Musikisinden
Yalvarsınlar davullar yürek döğen tokmağa
Süzülsün endamlardan tenlerin gül suları
Gurban olsun aşığın çıtma çalan parmağa

Tandır ekmeği başa sini sini düzülsün
Kelecoşla, gıllorun tat versinler damağa
Gülsün gözler, gönüller; çapik çalarken eller
Bin bir öpücük sunsun horatalar yanağa

Sevgin mertliğin gibi, yar tutarsa elinden
Girersin çekinmeden, kor alavlı ocağa
Gönül dostları bir bir toplansınlar Ankara'ya
Sevgiden serhoş olağ ele gidek uçmağ'a

HADİ ÖNAL

ELAZIĞLI SANATÇI ABDULLAH ŞEKEROĞLU

O'nu Hafize Ana, Zalım Halıt, Düzgün Emmi ve GILLO ALİ DİATÖR olarak tanıdık. Tiyatro ve Sinema Sanatçısı Abdullah Şekeroğlu bir dönemler evimizin başköşesindeki radyolarımızda bizlere sesleniyordu. Sanat yaşamını İstanbul'da sürdüren Şekeroğlu, bu kez Çaydaçıra'dan sesleniyor.

En başta şunu belirtmekte fayda var. O sadece mahalli bir sanatçı değil. Ünü ülke sınırlarını aşarak uluslararası birçok ödüle layık görülmüştür. Montreal'de ödül alan bir sanatçımız yalnız biz onu anlatırken onunla konuşurken mahalli konulara da yer vereceğiz. Zira Elazığ'da Seko Mahallesi'nde numara 58'de 08.11.1960 yılında doğup Çay Sokak'ta hayatına devam eden ve İstanbul'a kadar uzanan yıllarından notlar aktarırken hayatının önemli bir kısmını Elazığ'da geçirdiği için mahalli konulardan yola çıkmamızın büyük önemi vardır. Ailesi, dostları, anıları ve sanat hayatının önemli bir bölümü doğduğu topraklarda gerçekleşmiştir.

BEDRİ YÜCEL

Bu güzel insanla dilimiz döndüğünce anın kıymetini bilerek Çaydaçıra okurları için güzel bir sohbet gerçekleştirdik.

Hayatınıza birçok insanın elbette katkısı olmuştur. Fakat öyle insanlar vardır ki sizin var oluşunuza büyük etkileri vardır. Bu kişileri sizinle konuşmak isterim.

"Annem, benim sanatçı olmama da en büyük etken sonuna kadar bana hep destek oldu. Sonrasında hayatımın dönüm noktası ağabeyim İzzet Altınmeşe oldu. Çıtayı yükseltmeme yardımcı olan TGRT'de İzzeti İkram programında bana yer veren dört buçuk yıl içerisinde bu sektörü öğrenmemi sağlayan kişidir. Diğer bir isim ise Elazığ kültürüne önemli hizmetleri olan Ekrem Katı'dır. Acısıyla tatlısıyla gerek sanat hayatımda gerekse normal hayatımda her an beraber olduğumuz yol arkadaşım anılarımın büyük bir kısmında yer alan çok değerli dostum.

Hayat sahnesi içerisinde iz bırakan 'Elazığlı Kimdir' diye sorsak gönlünüzden kimin ismi geçer?

Her hemşerim benim için oldukça kıymetlidir. Fakat bir isim var ki o isim benim için çok önemlidir. Onu da sizlerle paylaşmaktan mutluluk duyarım. Hem hocalığı hem de dostluğuyla ben de çok kıymetli yeri olan tiyatro konusunda beni yetiştiren üzerimde her daim emeği olan Kişi hiç şüphesiz Rıdvan DAĞLAR'dır

Elazığ'da geçirdiğiniz kahvehane günlerinizin olduğunu biliyorum. Bir süre işletmeciliğini de yaptığınız kahvehanenizi de sizden dinlemek isterim.

Dışardan ne kadar kahvehane gibi görünse de günümüzün kahvehaneleri gibi değildi. İnsanların birbirlerinden bir şeyler öğrendikleri, kültürel faaliyetlerin devamlı olarak sürdüğü bir okul mahiyetindeydi. Buradan yetişen önemli birçok kişi var. Orada hayatın her mertebesinde çeşitli görevlerde çeşitli rütbelerde insanlar görmek mümkün. O kadar güzel bir yerdi ki Otağ Kıraathanesi. Orada üniversitelerin final döneminde talebe alınmaz yabancı dil eğitimi verilirdi. Günlük gazetenin geldiği hatta tiyatro oyunlarının sahnelendiği ve Ramazan ayında iftarların yapıldığı samimi bir yerdi. Burada birçok öğrenci ücretsiz çay içer yemeğini yer sıcak bir ortamda dersine çalışırdı. İşte o zamanlar abi kardeşlik böyle bir şeydi.

"Yüzümün Karasından Değil Yüz Karası Olmaktan Korkarım"

Şimdi, o gençler bugünün doktorları, avukatları öğretmenleri hatta bürokratları oldular.

İyi bir Elazığsporlu olduğunuzu biliyoruz. Çeşitli sportif faaliyetlerde de bulunmuşsunuz bu konuları da sizden dinlemek bana mutluluk verir.

Elazığspor bizim canımız. Her zaman her yerde konumu ne olursa olsun destek olacağız. Hasta bir Elazığspor taraftarıyım. Seyirci olarak hiç unutmadığım bir anım var onu da sizinle severek paylaşmak isterim. Erzurumspor maçında çıkan olaylarda benim öldüğümü söylediler. Gazetelere bile konu olmuştum. Futbol oynamayı da seviyordum. Amatör kümede Sitespor'da top koşturdum. İlginç olan ise 50 futbol topu karşılığında Sitespor'a transfer olmuştum. Talihsiz bir şekilde sakatlanınca futbolu bıraktım. Bu hastalık bende vazgeçilmez bir tutku… Birde kimse bilmez ama lise yıllarında Jimnastiğe olan ilgim çok fazlaydı. Jimnastik takımının kaptanıydım. O da öyle bir anıydı.

Radyoculuk sizin için ayrı bir kulvar bugünlerde aklınızda kalan anıları duymak isteriz?

Şehir tiyatrosu sanatçısıyken Elazığ'da yayın yapan Mega FM'de program yapmaya başladım. Sonra da FM 23'e transfer oldum. FM 23'teki Harput Geceleri programı yayınlandığı saatte Elazığ'da hayat durur caddeler boşalardı. Herkes bu programı

severek dinlerdi. Hatta balkonlardan program sesleri birbirine karışır şehir programı olduğundan fazla bir şekilde sahiplenirdi.

İnsanın kendisi olması ayrı bir role bürünmesi de başkadır. Hayat verdiğin karakterleri 7'den 70'e herkes biliyor. Bu karakterlerin oluşum hikâyeleri nasıl?

Çocukluğumdan beri çevremde olup bitenleri dikkatlice izliyorum. Bu izlenimlerim yerini zamanla derin gözlemlere bıraktı. Oturduğumuz mahallenin kadınlarının davranış ve konuşmalarını gözlemleyerek "Hafize Ana" karakterini canlandırdım. Hafize Ana o kadar çok sevildi ki daha sonra bu karakterin adı değiştirilerek mesela " Sürahi Hanım" gibi başka kişiler tarafından canlandırıldı. "Zalım Halıt" karakteri de büyüklerin takıldığı kahvelerden ve yaşlı insanların muhabbetini dinleyerek bu karaktere yön verdim. Şehir insanı da bunu çok sevdi. "Düzgün Emmi" ise ev sahibimin Tuncelili olmasından yola çıkarak oluşturdum. Çok sempatik ve tebessüm edercesine konuşması beni çok etkilemişti. Tunceli Ağzını çok güzel bir şekilde kullanıyordu. Bu hikâyede orada doğdu. Tunceli ağzının temel özelliklerini daha çok merak etmeye başladım. Bu araştırmalardan elde ettiğim bilgilerle bu karaktere oldukça gerçekçi bir şekilde hayat verdim. Bölge halkı bu karakteri çok sevdi. Bana Pir Sultan Derneği tarafından teşekkür belgesi sunuldu. Düzgün Emmi karakterine yazdığım bir hikâye daha sonra köyümde (Hüseynik) "Çok mu Komik" adı altında çekilip 2010 yılında tüm ülke de vizyona girdi.

Ulusal dizilerde de rol almışlığınız var. Bunları da konuşmak isterim.

Birçok karaktere can verdim. Bunlardan en önemlileri Filinta dizisinde Rus Sefir, Payitaht dizisinde Rus Sefir bir de matrakçı Nasuh gibi roller sanat hayatımda yer almaktadır.

Onlarca şiir kaleme almışsınız. Genelde hüzün ve hasret kokan şiirler bunlar. Memleket özlemiyle alakalı birçok şiirinize rastlamak mümkün. Bizler çoğu zaman sizi mizahi yönünüzle tanıyoruz. Görünmeyen tarafınız da duygusal bir yapınız var. Bu duygusallığın ikici planda kalmasını sizden duymak isteriz.

Hayat, gülmekle ağlamak arasından gelip geçiyor. Ben insanları sanatım gereği tebessüm ettirmek zorunda olan birisiyim. Bunun için duygusallık ve hüzün hep bir adım geride kaldı. İnsanları güldürmeyi çok seviyorum.

Filmlere konu olan onlarca hikâyeniz var bunları da bizimle paylaşır mısınız?

‘Ateşin düştüğü yer’ filminin senaryosunun bir kısmını oluşturdum. ‘Çok mu komik’ sinema filmi benim çocukluk ve gençlik yıllarımı yansıtmakta. Film konularım da doğduğum topraklardan elimden geldiğince beslendim.

İlk profesyonel sahnen ve Elazığ’da oynadığın oyunlar hangileri?

Elazığ’da Değerli Rıdvan DAĞLAR Hocam ile oynadığımız Fatih adlı oyunda Bizanslı Komutan Lucas Notaros rolündeydim. Devamında ise Elazığ tiyatro günlerinde Bir Yürek Satıldı, Ahşap Konak, Çiçekleri Sarı Kıza Yedirdim, Nankör adlı oyunlarda sahne aldım. Bu bahsettiğim oyunlar Elazığ’daki tiyatro günlerimin en güzel örnekleridir.

Elazığ’da dışında da rol aldığınız oyunlar var. Bunları da bizimle paylaşır mısınız?

200’den fazla oyunda rol almışımdır. Ankara, İstanbul gibi birçok şehirde sahnede oldum. Elazığ dışında insanların bizleri alkışladıklarını görmek bir tiyatro sanatçısı için oldukça kıymetli. Bu şehirlerde oynadığım oyunlar Silahlar ve Çiçekler, Fareli Köy, Bir Delinin Hatıra Defteri, Trafikomik, Biçare, Damat Adayları, Eyvah Karım’dır.

Uluslararası aldığınız ödüller var bunu da konuşmak isteriz?

Ateşin Düştüğü Yer adlı filmden sohbetimizde daha önce de bahsetmiştim. Bu film de aldığım rol, filmin senaryosuna bulunduğum katkı ve aynı zamanda şive ve oyuncu koçluğu yaptığım için uluslararası Montreal Film festivalinde en iyi yabancı film, en iyi özgün senaryo dalında iki büyük ödüle layık görüldü. 85. Amerika Akademi Ödüllerinde bu film Türkiye’yi temsil etti.

Bu ödüller senin sadece yerel değil ulusal ve beynelmilel bir sanatçı olduğunu ifade eder. Sen den bahsedilirken senden bihaber olan kişilere verilecek en güzel cevap değil mi?

İnsanın yaptıkları toplumun fertlerine verilen en büyük cevaptır. Bu durum da onun en güzel örneği zaten.

Gelelim Elazığlı Gladyatör (Gıllo Ali) Abdullah Şekeroğlu’na. Nereden çıktı bu fikir. Ülkede satış rekorları kırıp ulusal kanallarda haber olan “Gladyatör’ü” tüm ayrıntılarıyla anlatır mısınız?

Gladyatör filmini izlerken Harput müziğine yakın tınılar dinledim. Hoşuma gitti. Ve bu adam Elazığlı olsaydı nasıl olurdu fikri ben de doğdu. Bir anda ben Gladyatör oluverdim. Bunu hayata geçirmek için bir ekip oluşturdum. Yedi ayrı kimliği seslendirdim. Senaryosunu yazdım ve Elazığ ağzıyla seslendirdik. Orijinalindeki Zenhabar adlı yeri de Zenteriç olarak zikrettik. Gladyatör (Gıllo Ali) ilk olarak yerel kanallarımızda yayımlandı. Ve bir anda ülke gündemine girip ulusal kanalların haberlerinde bahsedilmeye başlandı. Ardından korsanda çoğaltılıp satıldı. Satış rakamları yüzbinlere ulaştı. Hatta filmin şirketi korsan olarak isimlerinin zikredilmesinden rahatsız olup bu işi yapanları mahkemeye verdi. Neticede korsanı yapan biz olmadığımız için mahkeme beratımızı verdi. Zaten bizdeki adı GILLO ALİ DİATÖR’dü.

Korsan olayının ardından filmin orijinali de bir anda satış rekorları kırıp 400 bin gibi bir rakama ulaştı. Film şirketi Türkiye'deki video satış rakamları yükselince yetkili bir arkadaşımızı arayıp tüm ekibe teşekkür etti. İşte çıktığı zamanlarda ortalığı kasıp kavuran gladyatörün hikâyesi de bu.

Çok güzel bir sohbeti sizinle gerçekleştirdik. Bizleri geçmişteki o günlere götürdünüz. Bir ömre sığdırılan ne güzel anılar biriktirmişsiniz adet gereği son sözlerinizi yine sizin veciz sözleriniz ile tamamlayalım.

"Övüne övüne ben Elazığlıyım" yine övünerek diyorum ki iyi ki ben Elazığlıyım.

"Benim takipçilerim yürekte" yani beni şeklen değil de yürekten sevenler benim takipçilerim.

Bir de bir serzenişiniz ve dileğiniz var son olarak bunu da sizden duymak isteriz?

Evet, doğru ben öldükten sonra asacakları bir tabela çokta umurumda değil.

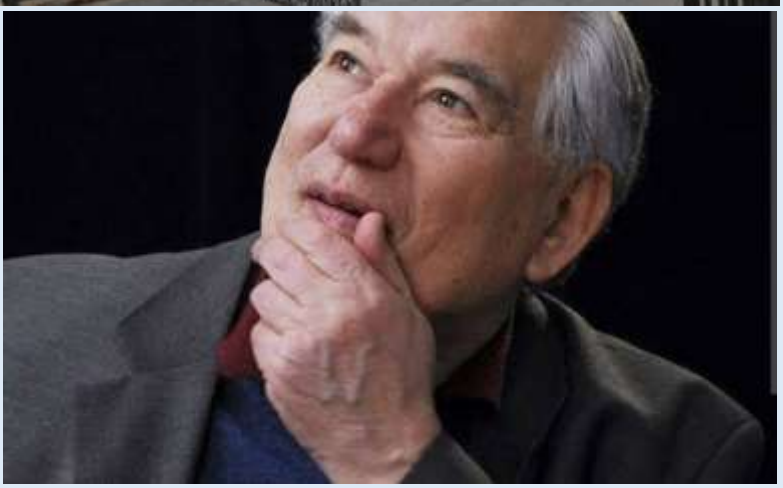

‘Cengiz Aytmatov Anıtı’ törenle açıldı…

Elazığ’da gönlünü bıraktı

Öldüğü yıl Elazığ’a gelen Cengiz Aytmatov anısına yapılan Anıt Millet Bahçesi’nde açıldı.

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ Valiliği ve Elazığ Belediye Başkanlığı’nın Türk dünyasının abide şahsiyeti, Elazığ’ın fahri hemşerisi Cengiz Aytmatov’un, şehrimizdeki aziz hatırasını ebedileştirmek ve onun eserlerini genç nesillere aktarmak amacıyla "Cengiz Aytmatov Millet Parkı ve Cengiz Aytmatov Anıtı” düzenlenen geniş bir katılımla ziyarete açıldı.

Kentin kültür sanat ve turizm potansiyelini artıracak olan proje, Cengiz Aytmatov’un hayatını, eserlerini ve fikirlerini yansıtan bir mekân olacak.

TÜRKSOY, Kırgız Cumhuriyeti Ankara Büyükelçiliği, Kırgız Cumhuriyeti Cengiz Aytmatov Vakfı, Kırgız Cumhuriyeti Cengiz Aytmatov Dil ve Edebiyat Enstitüsü, Türk Edebiyatı Vakfı, Avrasya Yazarlar Birliği ve Elazığ Kent Konseyi’nin katkılarıyla; Elazığ Valiliği, Elazığ Belediye Başkanlığı, Fırat Üniversitesi ve Manas Yayıncılık tarafından düzenlenen “Cengiz Aytmatov Millet Parkı ve

Anıtı'nın Açılış Töreni Programına" Türkiye'den ve Kırgız Cumhuriyeti'nden önemli kişi ve kurumların temsilcileri katıldı.

Millet bahçesine Cengiz Aytmatov adı verilmesi üzerine İnönü Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Öğretim Üyesi, Kırgızistanlı sanatçı Prof. Dr. Zakir Azizov tarafından da bahçeye Cengiz Aytmatov adına bir anıt yapıldı. Yapımı tamamlanan anıtın ve Cengiz Aytmatov Millet Bahçesinin açılışı düzenlenen törenle gerçekleştirildi. Elazığ Belediyesi Mehteran Takımının gösterisi ile başlayan program, Manasçı Musaoğlu Tölebek'in Manas destanını seslendirmesiyle devam etti. Ardından kurdele kesilmesiyle park ve anıtın açılışı gerçekleştirildi.

Cengiz Aytmatov'un, Elazığ ile Gönül Bağı

Aytmatov, 2008 yılında Elazığ'a gelmiş ve bu ziyaretinde kendisine fahri hemşerilik ve fahri doktora unvanları verilmişti. Elazığ halkının kendisine gösterdiği ilgi ve sevgiden dolayı teşekkür eden Aytmatov, Elazığ'ı Türk halkının manevi azığı olarak gördüğünü belirterek "Bugüne kadar pek çok tören, kutlama, bayram gördüm ama hiçbirisi Elazığ'daki kadar içten değildi. Büyük bir kalabalıkla yapılan yürüyüşte yaşadığım duyguları, memleketime vardığımda nasıl anlatacağımı, hangi sözlerle dile getireceğimi bilemiyorum. Bu çok zor olacak!" diyerek "Elazığ'da gönlümü bıraktım," sözleriyle şehrimizden ayrılmıştı.

Aytmatov'un, Anıtta Yer Alan, Elazığ'da 2008 yılında yaptığı Konuşması:
"Benim adıma düzenlediğiniz Hazar Şiir Akşamları ve bugünkü halk yürüyüşünden dolayı büyük kıvanç duydum. Bundan dolayı hepinize teşekkür ediyorum.
Bugüne kadar pek çok tören, kutlama, bayram gördüm ama hiçbirisi Elazığ'daki kadar içten değildi. Büyük bir kalabalıkla yapılan yürüyüşte yaşadığım duyguları, memleketime vardığımda nasıl anlatacağımı, hangi sözlerle dile getireceğimi bilemiyorum. Bu çok zor olacak!
Elazığ'ı Türk halkının manevi azığı olarak görüyorum. Bu memleketten, bu topraklardan çok büyük insanlar çıkacaktır. Gençler, gelecek sizindir! Ben inanıyorum ki geleceğin büyük bilim insanları sizin aranızdan çıkacak; inşallah uzaya sizler hâkim olacaksınız.
Türkiye'nin ortasında, Türk uygarlığının kurulduğu ilk şehirlerden biri olan Elazığ'da bir araya geldik. Türk dünyasında bilimi, uygarlığı, kültürü geliştirmek için birlik olmamız, birlikte hareket etmemiz ve dayanışma içinde olmamız gerekir. Hazar Şiir Akşamları programı, Türk halkları arasındaki kardeşliği pekiştirmek için yapılan çalışmalara güzel bir örnektir. Rabbim ömür verirse ben her yıl Elazığ'a gelmek ve sizlerle birlikte olmak istiyorum.
Sizinle aynı yüreği, aynı duyguları paylaşıyorum. Bu toplantıdan aldığım manevi hazzı kendime büyük bir kazanç kabul edip buradan öyle ayrılacağım. Bu güzel etkinlikten dolayı hepinizi alkışlıyorum. Hazar Şiir Akşamları sonsuza kadar sürsün."

Cengiz Aytmatov Anıtı

Cengiz Aytmatov Anıtı'nın yapımında kullanılan 3,8 metre küp yüksekliğindeki "Afyon Beyazı" mermeri, tam anlamıyla sanatsal bir dönüşümdür. Tasarımın temelinde kullanılan 145 x 150 x 107 cm mermer blok kısmında farklı karakterdeki yazılarla Cengiz Aytmatov'un eserlerinin isimleri yer almaktadır. Alışılmış anıtların ötesinde bir insan figürü yerine, yazarın eserlerinin yazıldığı bu bloğun üzerinde, Aytmatov'un eserlerinin 120 ülkede 179 dile çevrildiğini ve 200 milyondan fazla basıldığını simgeleyen 200 x100 x 66 cm boyutlarında bir başka mermer blok bulunmaktadır. Yazarın eserlerinin dünyanın dört bir yanına yayıldığını gösteren bu blok, göğe doğru yükselen ve Cengiz Aytmatov'un evrensel değerini vurgulayan bir

formdadır. En üstteki 105 x 50 x 50 cm mermer blok ise yazarın birçok eserinin yazılmadan yarım kaldığını simgeleyen patlamış bir formla tasvir edilerek anıtı tamamlamaktadır. Bu anıt, günümüze kadar yapılmış anıtlardan sadece farklı olmakla kalmamış, büyük bir yazar bilge ve düşünür olan Cengiz Aytmatov'un fiziki dünyadan çok ruhani dünyasını yansıtan, eşi benzeri olmayan özgün ve orijinal bir sanat eseridir.
Cengiz Aytmatov Anıtı'nın mimarı olan Kırgız heykeltıraş Prof. Dr. Zakir Azizov, Cengiz Aytmatov Millet Parkı ve Anıtı'nın Elazığ'a yakışan bir eser olduğunu belirterek, "Cengiz Aytmatov, Türk dünyasının ortak değeridir. Onun eserleri, kültürümüzü, tarihimizi ve geleceğimizi aydınlatmaktadır. Bu park ve anıtla, onun ruhunu ve vizyonunu Elazığ'da yaşatmak istedik. Park ve anıt hem estetik hem de işlevsel olarak kente katkı sağlayacaktır. Ayrıca, bu proje, Türkiye ve Kırgızistan arasındaki kardeşlik bağlarını da güçlendirecektir." dedi.

Cengiz Aytmatov

12 Aralık 1928'de Kırgızistan'ın Talas eyaletindeki Şeker köyünde doğdu. Moskova'da memur olan babası Törekul 1935'te ailesini yanına alınca ilköğrenimine orada başladı ve Rusça'yı öğrendi. Çıkan karışıklıklar sebebiyle iki yıl sonra ailesini tekrar Şeker'e gönderen Törekul, aynı zamanda Komünist Parti'nin bir görevlisi olmasına rağmen 1937'de Stalin tarafından kurşuna dizildi, aile kayıp babanın ölümünü çok sonra öğrendi (1956).
Cengiz ve dört kardeşi eğitimli bir kadın olan anneleri Nagima Hanım tarafından büyütüldü. Uzun yıllar "halk düşmanının çocuğu" damgasıyla yaşayan, bu yüzden bazı olumsuzluklarla karşılaşan Cengiz eğitimine 1938'de taşındıkları Kirovskoye'deki Rus yatılı bölge okulunda devam etti. II. Dünya Savaşı'nın en zor yılı olan 1942'de okulu bırakarak küçük yaşına rağmen köy sovyetine (kolhoz) sekreter oldu, vergi memurluğu ve Rusça öğretmenliği yaptı. Savaştan sonra ailesiyle Cambul'a taşınınca Veteriner Teknik Okulu'na girdi (1946). Burada hocalarının etkisiyle Rus klasiklerini okumaya başladı. Şiir de yazmasına rağmen bir hocasının tavsiyesiyle hikâyeye yöneldi, yazı ve çeviri çalışmaları yaptı. Yükseköğrenimini Bişkek'teki Tarım Enstitüsü'nde tamamladı (1953). Burada okurken Pravda gazetesinde ilk hikâyesi "Gazetçi Dzyuo" çıktı (1952), bunu diğer hikâyeleri izledi. Ardından Kırgız Bilimsel Hayvan Araştırmaları Enstitüsü'nde çalışmaya başlayınca görevi gereği bütün ülkeyi gezdi. Edebiyat çalışmaları devlet politikasına uygun görüldüğü için Sovyet hükümeti tarafından Moskova'daki Maksim Gorki Edebiyat Enstitüsü'ne davet edilerek iki yıl (1956-1958) çağdaş edebî kuramlarla ilgili kurslara katıldı. 1958'de Moskova Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'ne girdi. Aynı yılın sonunda Kruşçev'in anti-Stalinist kampanyası sırasında Sovyet Komünist Partisi'ne ve Yazarlar Birliği'ne üye kabul edildi. Kırgızca yazdığı Cemile'nin A. Dimitrieva

tarafından yapılan Rusça çevirisi ilgiyle karşılandı, Louis Aragon eseri "dünyanın en güzel aşk hikâyesi" nitelemesiyle Fransızca'ya çevirince adı ülke sınırlarını aştı.
Literaturniy Kırgızistan dergisinin redaktörü ve Noviy Mir ile Literaturnaya Gazeta'nın başeditörlüğünü üstlenen Aytmatov, 1960-1965 arasında Pravda'nın Orta Asya muhabirliğini yaptı. Steplerden ve Dağlardan Hikâyeler'le Lenin (1963), Elveda Gülsarı'yla Sovyet Büyük Edebiyat ödüllerini aldı (1968). 1965'te Kırgız Sinemacılar Birliği başkanı, 1967'de Sovyet Yazarlar Birliği İdare Heyeti üyesi oldu. 1969'da Taşkent'te IV. Asya-Afrika Yazarlar Birliği Toplantısı'na katılarak yeni görevler üstlendi. 1974'te Kırgız Bilimler Akademisi üyeliğine kabul edildi. 1978'de Yüksek Sovyet Prezidyumu'nca "sosyalist işçi kahramanı" olarak ödüllendirildi. Avrupa İlimler Sanat ve Edebiyat Akademisi'ne asil, Dünya İlim ve Sanat Akademisi'ne muhabir üye seçildi. 1979'da ilk uluslararası ödülü Etruriya'nın (İtalya) sahibi oldu. 1982'de Manas'ın ilk tam basımına nezaret ederek esere bir önsöz yazdı. Gün Olur Asra Bedel romanıyla Sovyet Büyük Edebiyat ödülünü ikinci defa kazanırken (1983) ortaya attığı "mankurt" kavramıyla rejime yönelttiği eleştiriler dikkat çekti. 1986'da Dişi Kurdun Rüyaları romanıyla yazarlığını yerelden evrensel platforma taşıdı. Öncülüğünü yaptığı, Doğu blokuyla Batı blokunu birleştirmeyi amaçlayan Isık Göl Forumu olumlu ve olumsuz birçok eleştiri aldı. Aytmatov'un lâyık görüldüğü diğer bazı ödüller arasında Hindistan Jawaharlal Nehru ödülü (1985), Japonya Doğu Felsefesi Enstitüsü akademi ödülü (1988), Avusturya Avrupa Edebiyatı Devlet ödülü (1994), Friedrich Rueckert ödülü (1998), Alexender Men ve Leo Kopelev ödülü (2004) anılabilir.

Gorbaçov döneminde (1985-1991) Sovyet Yazarlar Birliği sekreterliği yanında Sovyet Parlamentosu Kültür ve Ulusal Diller Komitesi başkanlığı görevlerinde bulunan Aytmatov, Gorbaçov'a danışmanlık yapan beş kişiden biriydi. Sovyetler'in son dönemlerinde tayin edildiği Lüksemburg büyükelçiliğini yaşanan dağılma sürecinin ardından hem Rusya hem Türk Cumhuriyetleri adına devam ettirdi. Ekim 1996'da Kırgızistan Cumhurbaşkanı Askar Akayev tarafından kültür elçisi sıfatıyla Kırgızistan'ın UNESCO temsilciliğine tayin edildi. Son yıllarında Talas bölgesi milletvekilliği, Kırgızistan'ın Benelüks devletleri büyükelçiliği gibi görevlerde bulundu. Belgesel çekimleri için gittiği Kazan'da rahatsızlanınca tedavi için götürüldüğü Almanya'nın Nürnberg şehrinde öldü (10 Haziran 2008). Yapılan bir törenle, 1937'de babasıyla beraber 137 aydının gizlice kurşuna dizilip gömüldüğü Bişkek'teki Ata-Beyt'te toprağa verildi. Evli ve dört çocuk babası olan yazarın oğlu Askar Aytmatov, Kırgızistan Dışişleri bakanlığı yapmıştır.
Aytmatov, en ünlü eserleri arasında yer alan Cemile, Beyaz Gemi, Selvi Boylum Al Yazmalım, Toprak Ana, Gün Olur Asra Bedel gibi romanlarında Kırgız halkının kültürünü, tarihini, insanın doğa ile olan ilişkisini sade ve akıcı bir dille anlattı.

Bu Siyasette Dün Bugün ve Yarın

Toplumsal yapıları farklılıklar oluşturan siyasal gruplarda yönetim otoritelerinin doğru oluşturulması veya atanması sağlıklı çalışma ortamları yaratır. Otoritelerin üstlendiği roller gereği alt ve üst otoriteler toplum grupları arasında sosyal ve siyasal hiyerarşileri belirler. Bu otoritelerin seçilmesinde demokratik süreçlerin yaşanması siyasi partilere de parti içi demokrasi ve seçmen güveni için son derece önemlidir. Otorite olarak seçilen bireyler, yerel ve ulusal anlamda yıpranmamış, toplumca kabul görüle bilinecek yeterlilikleri olan saygın kişiler olmalılardır.

Siyasetçi; bütünlükleri, üyelerinin statü rol ve dayanışmalarını belirleyen bir kültür bütünlüğü ile sağlar. Bu bütünlük belli bir dayanışma ile bir araya gelen insanlardan oluşan örgütlü bir toplumsal yapı oluşturur. Bu yapıyı tamamlayan önemli siyasal etmen ise grupları ve grupların farklılıklarının doğru olan amaçlarının tespiti için sağlıklı analizlerin yapılamasıdır. Özel inceleme ve gözlemlerin zorunlu olduğu bu tespitler için bilimsel ve siyasal deneyimler göz ardı edilmemelidir. Deneyimli gruplar ise siyasal deneyimli otorite bireyler ve toplum bilimcisi danışmanlardır.

HÜSEYİN ALDOĞAN

Siyasetin yönetici kadro ve temsilcileri, yetki ve sorumluluk alanlarına ait mevcut sorunlar ile yeni doğabilecek sorunların çözüm için, gerek metotlarını, gerek uygulanış biçimlerini, gerekse temsil ettiği siyası partilerin veya örgütlerin, yararına olabilecek kararların alınmasından önce, o bölgenin seçmenleri de dahi edilmek suretiyle, tarafsız bir gözle bakılmasını sağlayacak bir araştırmayı yapmaları gerekir. Yoksa üst ve bölgesel yönetimlerde ki benim adamlarım yaklaşımlı bilgilendirmeler sonucu alınacak kararların yeni sorunlara neden olacağını kaçınılmazdır. Toplum, seçmen ve üye katmanlarından, (seçmen rakiplerden de seçilmelidir) alınan bilgiler doğrultusunda üst otorite deneyimli siyasetçi, bilim adamı ve danışmanlarına danışarak uygulamalara geçilmesi gereken kararlara imza atmalıdır. Siyasetçi için siyaset, ayrılıkları bir arada tutma alanıdır. Katılım ve siyasal başarı ile devlet denilen oluşumun yönetimini üstlenme amacı için toplumun sosyal katmanları çok önemlidir. Gözlemci olan üst otoriteler alt otoriteleri belirlerken, iyi bir iletişime ve temsili olan bir siyasetçi olarak toplum katmanlarına yakın olmalıdır. İktidarı laik görecek olan bu sosyal katmanlardır. İktidarlarını ilan edemeyen siyasal yapılar devlet yönetimini üstlenemez.

Siyasal veya sosyal yaşamda şikâyetler vardır, olması da doğal karşılanmalıdır. Siyasal yaşam da ki şikâyetler o siyasi örgüt ve ülkenin yasalarının güvencesi altındadır. Lakin şu da unutulmamalıdır ki şikâyetler yıkıcı ve başkalarının ekonomik, siyasal ve sosyal varlığını da yok etmemelidir. Siyasette; Yanlışları doğrulara çevirmeyen ve yeni yıkımları beraberin de getirecek şikâyetler, seçmenin takdiri ile siyasetçiye ders verme sonucunu doğurur. Bu dersin cezalandırıcı bir ders olacağı kaçınılmazdır.

Yerel siyaset alanında bir değerlendirme yapmak ve sorunların oluşmuş olduğu bir dönemi değerlendirmek gerekirse;

Siyasetin uzun maratonu için de parlak dönemlerin yükselmiş grafik sürecini yaşamış olmak, geleceğin de bu yükselişte devam edeceği yanılgısı örnekler ile mevcut iken, sizin de bu sonucu yaşayacağınızı göz ardı etmemeniz gerekir. Yapılanların yeniden yapılanmalar olduğu, siyasal anlamada yaşananların başarılara imza atılacak yeni başlangıçlar olduğu güncel yaşam içinde kabul göre bilir. Fakat aynı sınırlar içinde geçmiş de yaşananlarla gelecekte yaşanacakların süreci ilerledikçe doğru ve yanlışlar berberin tarağı ile kesilen saç misali önünüze düştüğünde yaşananların doğru ve yanlış siyasal yaşanmışlıklar olduğunu anlamış olacaksınız.

Bugünün gereği olarak var olması gerekenlerin, yarın olup olmamaları pekte önemli değildir düşüncesinin gelecekte ki sonuçlarının sevindirici olması mümkün değildir. Bugün kendi yükselişleri için birilerini basamak kullananlar, yarında birilerinin basamağı olup siyasi sahneden çekilmek zorunda kalacaklarını unutmamalıdırlar. Türkiye de ki parlamenter sol siyasetinin Cumhuriyet dönemi boyunca bir arpa boyu ilerleyememenin en büyük engeli, bu bakış açısıyla siyaseti yürütmek istem ve emeler den kaynaklandı.

Siyasetin yanlışları arasında ilk sırayı; yanlışların yanlış olarak kabul edildiği dönem ile aynı yanlışların beli bir süreçten sonra, siyasetçinin kendi çıkarına uygun düştüğü dönem de, geçmişte söylediklerine hiçte sahip çıkmadan, geçmişin yanlışlarını siyasetinin doğruları olarak yine siyasetçi tarafından savunulup örgüte, siyasi etiğe uygun olmayan süslü ve demagojik sözcüklerle ifade edilmesidir.

Siyasi arenada yerel, ulusal, toplumsal ve yönetimsel kaos ve huzursuzluğa neden olmuş siyasetçinin gözlem ve değerlendirmesini o siyasi örgütün taraftarı ve siyasi örgüte yakınlaşmak isteyen seçmen yapar. Yanlışlarla doğruların sonuçlarını ise sandıkta ortaya koyar.

Seçmen; Dün yanlışı yapan siyasetçilerin yanlışlarına karşı çıkıyordunuz. Bugün ise aynı siyasetçilerle bir saf olup o yanlışları sanki bir yenilikmiş gibi kabullendirmeye çalışıyorsunuz. Evet, siyaset bir anlamda uzlaşı ve sorunlara çözüm bulmaktır. Ama bunu yaparken de kendi dününüzü ve bugününüzü iyi bir değerlendirmeye tabi tutarak bizlere örnek olan davranışlar sergileyeceksiniz ki biz de size güvenip yarınlar için partinize veya örgütünüze oy verelim der.

Türk sol parlamenter sistemi bakışın devam eden, yetersiz, yetkisiz ve deneyimsiz siyaset kadroları olacak olan siyasetçileri, siyasetin geleceğini, kendi varlıklarının, bireysel bakış ve ego gözlükleri ile gördükleri sürece, sonuçları olumsuz ve üzücü tablolarla seyretmeleri kaçınılmaz olacaktır.

Seçmen bir vatandaş olarak, tüm yazılı ve sözlü ifadelerime rağmen, Ülkemizde de yaşanan sürecin devam ettirilmesi, siyasi üst otoritelerin takdiri yetkisine yeniden mahzar olmuştur.

Saygılar

“Elazığlı olmaktan onur duydum”

‘Fırat’ın Kızı’ olarak tanınan Şair Yazar Sündüz Arslan Akça, bir tanıdığının “Biz Fırat’ın çocuklarıyız, sen de Fırat’ın kızısın.’’ cümlesiyle kitabın isminin ortaya çıktığını ve Halk edebiyatı nazım türlerinde mahlas olarak da bu ismi kullandığını belirtti.

RÖPORTAJ: Yücel ÇAKMAK

“Can Islığı” adlı son şiir kitabıyla adından söz ettiren Elazığlı Şair Yazar Sündüs Arslan Akça, Çaydaçıra Dergisi’nin sorularını cevaplandırdı.

Şair Akça’nın Fırat’ın Kızı (2013), Aşkın Mahrem Elleri (2015), Güvercin Çığlığı (2019) şiir kitaplarını ‘Can Islığı’ takip ederek okuyucu ile buluştu. Can Islığı şiir kitabında 65 tane şiir yer alıyor. Aynı zamanda eğitimci olan Akça, yerel ve ulusal birçok edebiyat dergisinde yazı ve şiirler yazmaya devam ediyor.

Şair Yazar Sündüs Arslan Akça’nın Elazığ’la ve edebi bakışıyla ilgili düşüncelerini Çaydaçıra Dergisi için değerlendirdi.

ÇAKMAK: Öncelikle hoş geldiniz. Bu güzel röportaj için şimdiden teşekkür ederim. Dilersiniz sorularımıza geçelim.

Şair Sündüs Arslan Akça kimdir, nerelidir kısaca okuyucularımıza bahsedelim.

AKÇA: 14.07.1971 tarihinde Elazığ’ın Keban ilçesinde doğdum. İlkokula 1977-78 eğitim öğretim yılında Keban Fevzi Çakmak İlkokulunda başladım. Keban Lisesinde devam ettiği orta öğrenimini 1988 yılında tamamladım. Yükseköğrenimine 1990 yılında 100. Yıl Üniversitesi EYO’da başladım. 1990 yılında üniversiteden mezun olduktan sonra 1997-98’de

Anadolu Üniversitesi'nde lisans tamamladım. Öğretmenlik mesleğine 1991 yılında Erzurum'un Horasan ilçesinin Alagöz Köyü'nde daha sonra Ankara ve Tokat'ta Millî Eğitim Bakanlığına bağlı çeşitli okullarda öğretmenlik yaptım. 30 Ağustos 1992'de meslektaşım Mehmet AKÇA ile evlendim. İlki kız ikincisi oğlan olmak üzere iki evladım var. Bir de torun Zeynep aileye dahil oldu. 2018 yılında emekli olup, Tokat'ta özel bir kolejde mesleğime devam ediyorum.

Tokat Şairler ve Yazarlar Derneğinin yönetiminde görev yaparken, aynı zamanda Kümbet Dergisi'nin yazı işleri müdürlüğünü de yürütmekteyim. Ülkemizde düzenlenen bazı şiir yarışmalarında jüri üyeliği yaptım. Kültür edebiyat sitesi olan Asanatlar'ın uzun soluklu yazarıyım. Bir süre Elazığ Yeni Ufuk, Tokat Hürsöz, İstanbul İş'te Vizyon gibi yerel gazetelerde, Yerli Fikirler sitesinde ve Kümbet, Herfene, Edebiyat Daima, Güfte Edebiyat, Telmih, Çıngı, Şehrengiz, Hece Taşları, Maki, Tebriz Edebî Köprü, Gergef Edebiyat, Bizim Ece, İlesam, Söğüt, Yarpuz, Gök Ekin ve Azerbaycan'la ortak hazırlanan Türkay gibi birçok edebiyat dergisinde yazılarım ve şiirlerim yayınlandı. Yurdun dört bir yanında düzenlenen şiir dinletilerine katıldım. Aynı zamanda İlesam üyesiyim.

ÇAKMAK: Şiir sizin için neyi ifade edebilir?

AKÇA: Şiir; görmek, işitmek, dokunmak, algılamak, yoğunlaşmaktan sonra yazmaktır. Şairlik şairin kendini deşmesi, kanatmasıdır. Hislerinin itirafıdır şiir.

Şair toplumun derdi ile dertlenendir. Kimi zaman bireysel dertleri, kimi zaman da toplumsal sıkıntılar kaleminde söze bürünür.

Mutluluğun şiiri yoktur. Varsa da ben bilmiyorum. Mutluluk kısa ömürlüdür, bir esinti, anlık gönül serinliği. Şiir bir başkaldırı, itirazdır.
Benim için şiir sığındığım bir liman, yazana kadar bana, sonrası topluma ait olandır.
ÇAKMAK: Şiir yazmaya kaç yaşında başladınız?
AKÇA: Şiire lise yıllarında başladım. Şiirin yanında günlük ve deneme tarzı yazılar da kaleme aldım. Üniversitede ve evliliğin ilk yıllarında yazmaya devam ederken, özel hayatımdaki yoğunluk dolayısıyla kalemimden uzun süre ayrı kaldım. 2010 yılında arkadaşlarımın yüreklendirmesi ile tekrar yazmaya başladım. 2013 yılında ilk şiir kitabı Fırat'ın Kızı yayınlandı. 2015'te Aşkın Mahrem Elleri, 2019'da ise Güvercin Çığlığı adlı eserlerini okuyucuyla buluşturduk.
Sadece şiir de yazmıyorum. Deneme yazılarım, söyleşiler, kitap inceleme yazıları, gezi yazıları da yazıyorum. Bunlar birçok dergi, internet sitesi ve gazetelerde yayınlandı.

ÇAKMAK: İlk şiir kitabınızda "Fırat'ın Kızı" unvanını aldınız ve tanındınız. Bu aşamayı anlatır mısınız?
AKÇA: Gelelim ''Fırat'ın Kızı'' unvanına. İlk şiir kitabınız ilk evladınız gibidir. Ondaki heyecan bambaşkadır. Nasıl ki ilk evladımızda acemiliklerimiz olur, ilk eserinizde de bu acemilik kaçınılmazdır. Fakat ne olursa olsun sizdeki yeri heyecanı bambaşka olarak kalacaktır. Yazarlar ilk kitaplarından inanılmaz rahatsızlık duyarlar. Fakat ben öyle düşünmüyorum. Kitaplarınızın tamamını okuyan, kaleminizdeki aşamaları da net olarak görür.
Ben Kebanlıyım, yani Fırat'ın başlangıç noktasında, bu ırmakla büyüyen bir çocuğum. Onun kıyısında büyüdüm. Benzeştiğimizi de düşünüyorum. Mısralarımda oldukça yer bulmuştur. Yine memleketimden bir dostun "Biz Fırat'ın çocuklarıyız, sen de Fırat'ın kızısın.'' Cümlesiyle kitabın ismi de ortaya çıktı. Halk edebiyatı nazım türlerinde mahlas olarak da kullandım.
ÇAKMAK: Kitap yazma fikriniz nasıl ortaya çıktı? Hakkınızda yapılan çalışmalar var mı?
AKÇA: Yazmakla başlıyor yolculuğunuz. Zamanla yazdıklarınız birikiyor Gerek sosyal medyada gerekse çevremde 'ne zaman kitaplaşacak bu şiirleriniz? 'soruları gelmeye başlıyor. O zaman şiirlerimi iki kapak arasına alıp okurla buluşturmayı düşündüm.
Eskader 2022 Yılın Portre Yazarı Ödülüne layık görülen Kırklanmış Portreler adlı eserde şahsıma da yer verildi. Bu eserde ***"Yastık Altı Hüzünlerin Şairi"*** tabiriyle ve Yahya Kemal'in ***"kökü mazide olan âti"*** dediği şairlerden biri olarak tanıtıldım. Şiirim ***"uzun bir yol türküsü, bin yıllık Anadolu türküsü"*** olarak nitelendirildi.

Ve bu yıl Hacı Bektaş Veli Üniversitesi danışman hocalığını Prof. Dr. Bayram Durbilmez'in yaptığı edebiyat bölümü son sınıf öğrencisi Nazlıcan Özdemir şiirlerimi bitirme tezi olarak hazırladı.

ÇAKMAK: "Fırat'ın Kızı" ve "Aşkın Mahrem Elleri" isimli şiir kitaplarınızdan sonra "Güvercin Çığlığı" isimli şiir kitabınızı da çıkardınız. "Güvercin Çığlığı" şiir kitabının imza günü için memleketiniz Elazığ'a gelerek şiir severler ile buluştunuz. Memleketinizde böyle bir etkinlik düzenlemek nasıl bir duygu? Elazığlı olmak nasıl bir duygu?

AKÇA: Mesleğimden dolayı 17 yaşımdan sonrası gurbette geçti. Uzun süredir de eşimin memleketi olan Tokat'ta yaşıyorum. ***"Her gelişim yağmura gebeydi bu şehirde"*** son kitapta bulunan **"Ah bu Şehir"** adlı şiirimizden bir mısra. Elazığlı olmaktan onur duydum. Katıldığım şiir dinletilerinde, TV programlarında memleketimi belirtmezsem eksik kalıyorum, sanıyorum. Hele ki yaş ilerleyince toprak daha bir çekiyor kendine. Ruhum doğup büyüdüğüm topraklarda dinginliğe kavuşuyor. Öyle ki memlekette yaşayanlardan olumsuz bir cümleye bile tahammül edemeyecek kadar sevgi ve bağlılık diyeyim. Sayılı günlerle gelip dönüşlerim. Genellikle sağanak yağışlıdır.

Memleketimde tanıtım, imza programı düzenlemek oldukça heyecanlandırmıştı. Eş, dost, akraba ve Elazığ basını yanımda olmuşlardı. Kendilerine tekrar çok teşekkür ediyorum. İnşallah şehrimin ismini daha iyi yerlere taşımak nasip olur.

ÇAKMAK: Gurbette bir Elazığlı olarak, neleri özlüyorsunuz? Elazığ hasretini ifade eden şiiriniz var mı?

AKÇA: Neyi özlemiyorsunuz ki, çocukluğunuz orda, 17 yaşınız orda, atanız orada, toprağın koynunda yatanınız orada… Kullanılan ağızdan tutun da taşını, toprağını, dağlarını, Fırat'ı… Dostlarınızı, sevenlerinizi, sevdiklerinizi… Orciği, fişneli dondurmasını, yöresel bütün yemeklerinizi…

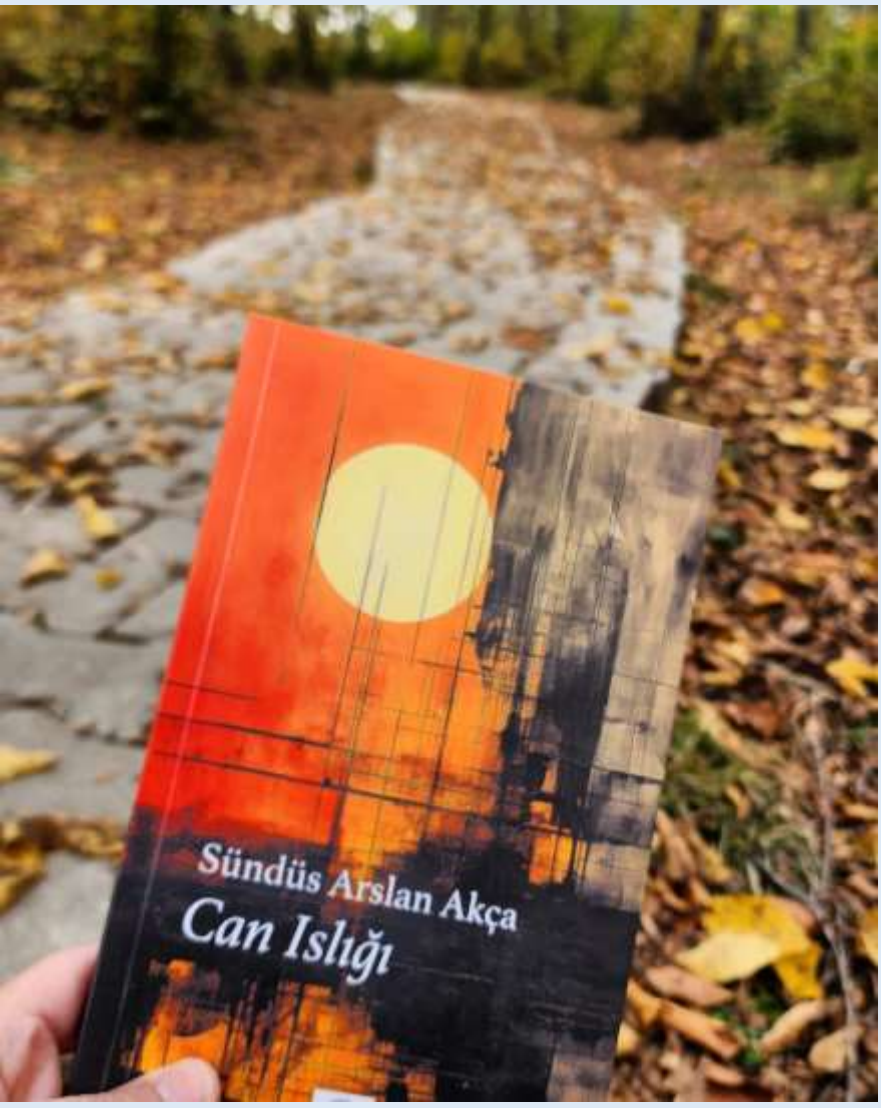
Gurbetteyseniz bacanızdan hep özlem tüter. Güvercin Çığlığı'ndan kısa bir şiiri sizinle paylaşayım. Harput'ta kaleme alındı ve ertesi gün artık dönüş yolculuğu başlayacaktı. Bu şiiri aynı zamanda Şemsettin Taşbilek hocam besteledi.

Dokunuyor Gidişler

Ey şu yorgun hayalim ey kırılgan düşlerim
Ey benzimde sararmış solmuş o gülüşlerim
Gurbetin kağnısında kalıp üşüyüşlerim
Sana dair ne varsa aldım yanıma şimdi
Dokunuyor gidişler yine kanıma şimdi

Nasıl desem bilmem ki özlüyorum işte ben
Hani ölmeden evvel, hani giymeden kefen
Öpsün alnımdan öpsün bu topraklar ebeden
Gölgelendi gözlerim yağar tanıma şimdi
Dokunuyor gidişler yine kanıma şimdi

ÇAKMAK: Ailenizin şairliğinize ait düşünceleri ne oldu?
AKÇA: Babam ümmi fakat arif bir insandır. Başarılarımızla gurur duyardı. Okuyan, kendilerini geliştirenleri desteklerdi. Ne eşimin ailesinden, ne de kendi ailemden yana bir olumsuzluk yaşamadım. Bilakis desteklendim, sağ olsunlar.
ÇAKMAK: Yazı yazmak sizce sizin tek mesleğiniz olabilir mi?
AKÇA: Yazmak tek mesleğim olamaz elbette ki. 34 yıllık öğretmenim ve bu mesleği aşkla yaptım, yapmaya da devam ediyorum.
Yazı yazmayı bir meslek olarak da görmedim açıkçası. Var olan bir yeteneği değerlendirdiğim bir edebiyat dalı. Ve yine aşkla, gönüllü olarak, yoğun bir istekle sarılıyorsunuz kaleminize.
Benjamin Franklin; "Ölür ölmez unutulmak istemiyorsanız, ya okumaya değer bir kitap yazın, ya da yazılmaya değer işler yapın." der.
İnşallah okunmaya değer mısralar bırakabiliriz.

ÇAKMAK: Öğretmenlik mesleğiyle şairlik arasında nasıl bir bağ var? Öğrencileriniz bakış açısı ne?
AKÇA: Ben sınıf öğretmeniyim. Yani öğrencilerim miniklerden oluşuyor. Şairlerin de bir tarafları hep çocuk kalır. Mesleğim benim çocuk yanımı zinde tutuyor. Öğrencilerim de içindeki çocuğu diri tutan öğretmenlerinden memnun, ben de. Aynı zamanda rol, model oluyorsunuz çocuklarınıza. Çok iyi şiir, masal, hikâye yazan öğrencilerim çıktı ve ödüller aldılar. "Hem doktor olacağım, hem de öğretmenim gibi şair" diyen çocuklarım azımsanamayacak kadar çok.
ÇAKMAK: "Can Islığı" adlı son şiir kitabınız yeni çıktı. Kaleminize yüreğinize sağlık… "Can Islığı"ndan bahseder misiniz?
AKÇA: Can ıslığı, arka kapaktaki şiirle birlikte 65 şiirden oluşuyor. Hece ve serbest şiirler birlikte harmanlanmıştır. 107 sayfadan ibarettir.
Can Islığı ile birlikte zorlu bir süreçten geçtik. Özellikle hastalıklar, salgınlar, hüzünler, ülkede yaşanan olumsuzluklar süreci uzattı. İsmi ve kapağı cuk diye oturdu sanki. Geçen şubatta dosyayı bir daha elime aldım ki 6 Şubat depremi kolumu kanadımı kırdı. Ve tekrar beklemeye aldım. Fakat 2023 yılını da kaçırmak istemiyordum. Bilirsiniz ki 23 biz Elazığlılar için oldukça değerli bir sayıdır. Ve de cumhuriyetimizin 100. Yılında bütün şartlarımı zorlayıp bu kitabı çıkarmalıydım. Ağustos sonu tekrar oturdum başına ve eylül sonu kitap çıktı. Post yayınları ile çalıştık ve süreç zor olsa da sonunda elime ulaştı Can Islığı.

Fakat çıkmasıyla babam beyin kanaması geçirdi ve ameliyat devamında akciğere pıhtı atması ve hâlâ yoğun bakımda olması ismi ile müsemma bir sürece soktu. Güzel günler ümidini diri tutmaya çalışıyorum.

ÇAKMAK: Şiirleriniz besteleniyor. Kaç şiiriniz bestelendi? Şarkıları dinlediğinizde neler hissediyorsunuz?

AKÇA: Öncelikle şunu söyleyeyim. Ben söz yazarı değilim. Bestelensin diye şiir yazmam. Fakat paylaştığımda, okunduğunda besteye uygun bulan bestekârlarımız sağ olsunlar alıp besteliyorlar. 11 civarında şiirimiz bestelendi. Sevgili adlı şiir iki ayrı bestekâr tarafından 2 kere bestelendi. Kemaliyeli bir sanatçı Burhan Tarlabaşı'nın türkü formatında bestelediği bir şiirimizi Seda Öztürk hanımefendi okudu.

Geride bir ezginin içinde anılmak elbette ki mutluluk verici.

ÇAKMAK: Size göre şiir ilham işi mi yoksa emek işi midir?

AKÇA: İkisi de diyelim. Şairlik kumaşı olmayan biri asla şiir yazamaz. Yazsa da şiir olmaz. Sadece ilham yeterli midir, asla.

İlham bize şiirin kapılarını açar, devamındaki işçilik ise kapısından girdiğiniz evde eşyaları yerli yerine koymanızdır, düzendir.

Şiir, edebiyat dallarının en zor olanıdır. Ciddi emek ister. Şiir imgedir, söz ve anlam sanatlarıdır, kelimeleri dans ettirmesini bilmelisiniz. Ahenktir, ritimdir. Duygu aktarımı ve biçim bütünlük içinde olmalıdır.

Kısacası şiir bilgimiz de çok iyi olmalıdır. Her karalama şiir değildir.

ÇAKMAK: Şiir yazma konusunda hangi şairlerden etkilendiniz? Kalemini beğendiğiniz şair var mı?

AKÇA: Şu şairden çok etkilendim diyemeyeceğim. Her şairin çok beğenerek okuduğum şiirleri olmuştur. Sevdiğim şiirleri de defterime yazardım. Ve hala durur bu defterlerim de. Yahya Kemal, Faruk Nafiz, Bedri Rahmi, Necip Fazıl, Nazım Hikmet, Ahmet Arif, Ahmet Haşim, Arif Nihat Asya, Hilmi Yavuz, Füruğ, Rilke ilk aklıma gelenlerden…

ÇAKMAK: Yeni yazarların başarılı olmak için nelere dikkat etmeleri gerekiyor?

AKÇA: Yazmaya yeni başlayanlar hazırlık olarak bir alt yapı oluşturmaları gerekiyor. Aslında çocuk yaşta yeteneği olanlar belli olur. Bilinçli bir aile ve öğretmen çocuğun yeteneğini keşfederse erken yaşlarda başlar ve çok daha sağlam ilerler.

Yetenekle birlikte ciddi okumalar yapmalı. Bu yolculukta gerekli olan sabır, sevgi ve iyi bir donanım.

ÇAKMAK: Eserlerinizde sosyal mesaj vermek istediğiniz oldu mu? Olduysa nedir?

AKÇA: Şiirde daha çok duygu ve hayaller işlenir; bir şiirde yoğun olarak işlenen duygular ve hayaller şiirin temasını oluşturur. Şiiri oluşturan her birimin teması vardır. Bunlar birleşerek ana temayı oluşturur. Şiirde işlenen temalar soyut bir kavram veya düşüncedir.

Zaman zaman adaletsizliğe, haksızlığa, benmerkezcilere, çağımızda gördüğümüz gözlemlediğimiz sorunlar şiirle gelecek nesillere aktarılmıştır. Şair yaşanan bütün olumsuzluklara hayır demeyi bilmelidir.

ÇAKMAK: Yaptığınız röportajların sizde yarattığı duygu nedir?
AKÇA: Siz ilk olmadınız yaşadığımız sürece son da olmayacak. Daha önce de şahsımla söyleşiler yapıldı. Kaleminizin fark edilmesi ve önemsenmesi anlamına geliyor benim için. Emeğin karşılığını görmek mutluluk verici.
ÇAKMAK: Kültür sanat bütünlük içerisinde nasıl birbirini tamamlar?
AKÇA: Sanat kültürün içindedir zaten. Kültürü oluşturan ögeler: dil, yazı, din, bilim, giyim-kuşam, sanat ve yerleşme
Sanat yaratıcılığın ve hayal gücünün ifadesidir. Bu düşünce veya duygu bazen görsel bazen işitsel bir maddede vücut bulur.
Sanat dallara ayrılır:
Resim, müzik, edebiyat, heykel, sinema, dans, tiyatro
Biz edebiyata hizmet ediyoruz ve haliyle edebiyata hizmet ülkenin kültürüne hizmettir.
ÇAKMAK:
Günümüzdeki kültür sanat çalışmalarınızdan beğendikleriniz hangileridir?
AKÇA: İşini aşkla yapan, emek veren herkesin çalışması kıymetlidir. Sorunuz oldukça geneli kapsıyor. Kültür sanat bütün dalları kapsayıcı kavramlar. Şair-yazar soruyorsanız yukarıda başka bir soruda okuduğum şairlerden bahsetmiştim.
ÇAKMAK: Vakit ayırdığınız için teşekkür eder, çalışmalarınızda kolaylıklar dilerim.
AKÇA: Ben teşekkür ederim.

KARANLIKTAKİ BEYAZ KUŞLAR

Hâtıralar da kuşlar gibi konacak dal ister, demişti Oktay Rıfat.

Düşünür dururum; hikâyelerimiz olmasa onları hangi dala kondururduk acaba, nerede saçlarını tatlı esintilere tutardık?

Hepimizin az çok birikmişi bulunur elbet. Çeşme akar akar da hiç mi gölcük yapmaz? Bunca yaşanmışlık zihnimize hücum ettikçe hikâyelerimizden başka onları zedelemeden barındıracak hangi zarif kabımız var?

ŞERİF AYDEMİR

Kokulandırıp, endazeye getirip, has pamuklara sararak küçük hikâyeciklerimizin mahremine emanet ettiğimiz müstesna anlar, o ipeksi kıvranışlar…

Ara sıra misafir odamızın tozunu alır gibi zihnimizin de üstündeki şalı kaldırıp tozunu üflemek ve hatta nazına sitemine katlanmaya hazır olduğumuzu belli etmek gerekiyor sanki.

Ülkü Tamer'in Yaşamak Hatırlamaktır adında bir kitabı vardır. Hâtıralar için "Karanlıktaki beyaz kuşlar" demişti. Zira her hatırlayışı da bir bölük beyaz kuşun karanlıktan uçuşuna benzetmişti.

Siz bakmayın hâtıraların gözümüzün önünde bıcır bıcır kaynaştığına. Onların kendi başlarına canlanıp kımıldamaya takatleri yetmez. Onları biz bugünden yönetiriz. Karanlıkta kalan yüzlerine bugünün ışığını tutarız. Dahası, bugünden düne şekil verir, hududunu çizer, fazlasını budar ve ilaveler yaparız.

Allah'tan ki, o hâtıraların biri gazaba gelip de çocukluğumuzu elimizden almaya yeltenmiyor, çok şükür.

Bazı huylarıma bakınca kendimi Nuri Pakdil'e benzetirim.

Hüseyin Su anlatmıştı: Rahmetli, dışarıya çıkacakmış ya da görüşmeye gidecekmiş gibi hazırlanır, okumaya ve yazmaya oturmadan önce tıraş olur, giyinir ve sonra da masasının başına geçermiş.

Ben de sabahın köründe yüzüme yapışan yastık iziyle ve o salpa halimle yazı masasına asla gelip oturamam. İyi iş çıkaramayacağımı bilirim. Pakdil Usta'ya ilaveten benim kravat taktığım, ütülü pantolon giydiğim de olur. Hele bir de hâtıralardan geçit alayı kuracaksam; erenler demine gider gibi, meydan görmüşlerin huzuruna varır gibi, kokulanırım bile.

Hâtıralar azizdir. Pâk ve Müberra(arınmış) bir mevkii kuşatmışlardır.

Şairin kulakları çınlasın, gene penceremin kenarına eski günler konup duruyor.

Aslında çok şeyi unutarak yaşıyoruz, arkamıza atarak ayakta kalmayı başarabiliyoruz. Yoksa kömür çuvalı gibi onları nice bir sırtımızda taşıyalım?

İnsan bir affederek bir de unutarak hafiflermiş.

Oscar Wılde'ı bilirsiniz, ünü dört bucağı sarmış İrlandalı yazar. 1900'lerin başında dünyamızdan ayrıldı ama yazdıkları hemen elimizin altında ve dipdiri… Mutlu Prenses, Narlı Ev, Mürver Ağacı gibi toplu hikâyelerinin yer aldığı kitaplarında fasılasız güzelliğin izini sürer. Doyumsuz sahneler verir. Bazen "hayalin tatlılığı"ndan ve "gerçeğin bayatlığı"ndan dem vurur, bazen "kalbin bilgeliği"ne vurgu yapar ama sonunda hep gerçeğin soğuk yüzüyle karşılaşırız. Çünkü dışardaki dünya zalim, sert ve acımasızdır. Bunu bir kere daha öğretir bize.

Nereye varacağım?

Oscar Wılde, Dorian Grey'in Portresi adlı kitabında bir cümle eder ki, o sözü kenara almak veya unutmak kabil değil. Sen unutsan, yeri gelir, o kendisini hatırlatır:

"Günümüzde insanlar her şeyin fiyatını biliyor ama hiçbir şeyin değerini bilmiyor."

Ya şimdiyi görse Oscar Wilde acaba ne derdi?

**** Devamı Edecek***

Erbildi Köyü'nde 'Kaya Mezarı'

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Erbildi Köy sakinlerinin yıllardır "Delikli Taş" olarak bildikleri kaya içinde bulunan bölme, Urartular dönemine ait "Kaya Mezarı" olduğu tespit edildi.

Elazığ'a 27 km uzaklıkta bulunan Erbildi (Hacıseli) Köyünde bulunan ve köy halkı tarafından 'Delikli Taş' diye adlandırılan yer, Urartu dönemine ait 'Kaya Mezarı' olduğu öğrenildi. Yaklaşık 10 metre yükseklikte ve gizli giriş basamakları olan kayanın içinde bulunan delikli taş, 10 metrekare alana sahip. Eğilerek girilen ve yüksekliği 1,5 metre olan kayanın, içinde ise koltuğa benzer şeklinde bölümün bulunması ise dikkat çekiyor. Köy sakinleri, geçmişi yüz yıllar öncesine dayandığını belirttiği oluşumun tam tarihinin bilinmediğini belirterek, 'gözetleme noktası veya sığınak olarak kullanıldığını düşünüyordu.

Kültür ve Turizm Bakanlığı Diyarbakır Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun 26.05.2021 tarihinde Diyarbakır'da online olarak yapılan toplantıda, Erbildi Köyü'nde bulunan "Kaya Mezarı" tescil kaydı yeniden güncellendi.

Toplantıda; Elazığ ili, Merkez, Erbildi (Hacıseli) köyünde bulunan, herhangi bir sit alanında kalmayan, tescilli "Kaya Mezarı"nın tescil kaydının güncellenmesine karar verildi.

Toplantıda alınan kararda; "Erbildi (Hacıseli) Köyü Kaya Mezarı; Köy yerleşiminin kuzeybatısında bulunan kayalık alanın köye bakan doğu yüzünde yer almaktadır. Girişi yerden yaklaşık 10-12 metre yükseklikte yer alan, tek odalı Mezar yapısı, ana kayanın oyulması ile oluşmuştur. Kayalığın kuzey yanı merdiven şeklinde düzenlenmiş olup, bu bölümden mezar girişi ön alanına ulaşılmaktadır. Kuzeydoğuya bakan Mezar girişi yaklaşık 0.70 metre yükseklik ve 0.60 metre genişliğindedir. Kapı açıklığından daha derinde yer alan oda tabanına girişin iç yüzüne oyulmuş bir basamakla inilmektedir. Mezar odası yaklaşık 2.40x1.60 metre, yüksekliği ise 1.60 metre ölçümlerindedir. Mezar odasının arka (batı) duvarında bir seki (ölü yatağı) bulunmaktadır. Odanın uzun olan batı yüzünde 1.5x0.7 boyutlarında ve 1.1 m yüksekliğinde bir nişe yer verilmiştir." diye bilgi verilmiştir.
Bu tescil belgesiyle köy halkının 'Delikli Taş' diye adlandırdıkları bölgenin Urartular dönemine ait 'Kaya Mezarı' olduğu anlaşılmış oldu.

ERBİLDİ KÖYÜ

Köyün yasa gereği ismi değiştirilmiş olup hala halk arasında bilinen eski ismi Hacı Selli'dir. Köyün tarihi hakkında kesin bilgiler bulunmamakla beraber köy merkezindeki Urartu kaya mezarından ilk yerleşimlerin çok eski dönemlere dayandığı düşünülmektedir. Yakın tarihinde 1915 yılına değin Türk-Ermeni köyü olan bu köyde Tehcir kanunuyla beraber Ermeni halk Suriye'ye göç ettirilmiştir.
Köy kültürel açıdan saf bir Harput Türkmen Aşireti Kültürü yaşamakta, örf ve adetlerini yerel halkın yaşayış, düğün-eğlence etkinlikleriyle muhafaza etmektedir. Halkın dili tamamen Öz Harput şivesiyle temiz bir Türkçe olup dini inanış olarak tamamı Müslümandır.
Elâzığ merkezine 27 km uzaklıktadır. Coğrafi yapısı yönüyle alçak rakımlı bir tepe üzerine kurulu olup tepe yamacına değin tarım alanları, bağ ve bahçeler uzanır ve köyün deresiyle son bulur. Köy merkezi Keban Baraj gölüne yalnızca 4 km mesafededir ve köye ait tarım alanları kıyıya ulaşmaktadır.

VAR OLMAK MI YOKSA YOK OLMAK MI GÜZEL

Hiç kimse yok olmayı kabul etmez. Çünkü bir varlığın yok olması kabul edilir tarafı yoktur. Herkes var olmak, fark edilmek, sayılmak, sevilmek ister. Bu yaratılış fıtratında kodlanarak bize verilmiş.
Bizim yok olmak dediğimiz ölmek değildir. Yaşarken iç aleminde dünya fazlalıklarından kurtulmak, özgürleşmek anlamındadır.
Dünyada "az" ı seven insanlar problemleri, derdi de az olan insanlardır.

BİLAL CİVELEK

Çünkü her şeyin çoğu insanın sorumluluklarını artırır. Azlığı ise ruhu hafifletir, iç rahatlamayı sağlar.
Mesela eşyanın azlığı, arkadaşın azlığı, malın azlığı daima ferahlık verir. Çünkü birçok sorumluluktan kurtularak hayatı daha dolu dolu yaşamayı başarabiliriz.
Zaten bizi yoran da çoklar değil midir?
Paranın çokluğu uyku kaçırır, malın çokluğu ruhu yorar, arkadaşın çokluğu ise kendine ait karakteri bozar.
Eşyanın çokluğu evin içini boğar. Evin içinde oturanları yorar. Zahmet verir, ruhu sıkar.
İşte yok olmak, fazlalıklardan kurtulmaktır. İç âlemde de yok olmak vardır. Özellikle sufi inancında; insan yok oldukça özgürleşir, anlayışı vardır.
Peki, iç âlemde nasıl yok olunur?
İç âlemdeki yok olma tamamen tevekkülle yaşamaktır. Elinden geleni yapmak sonra hiç tereddüt etmeden Allah'a bırakmaktır. "Su akar yolunu bulur" misali. Ama tabi suyu akarına bırakırken akacak mecrayı düzenlemek bizim görevimiz. Gerisini olacağına bırakmak tevekküle girer.
Yok, olmak aslında güzel bir şeydir. Şöyle ki; bir hayat kurarsın, bir iş edinirsin, aile kurarsın, çalışmayı bir ibadet olarak kabul edersin ve gerisini hiç mi hiç tasa etmezsin. İşte yok olmak budur. Yok, olmanın diğer adı teslimiyettir.
Ama yüz yıllarca bu teslimiyet tembellik olarak algılanmış. Hiçbir şey yapmadan oturmak ve her şeyin yoluna gireceğine inanmak gibi anlaşılmış. Bizim dediğimizi bunun tam tersidir.
Yok, olmak, sahiplenmemektir. Malın vardır ama ebediyen benimdir dememektir. Çocuğunuz vardır ama asıl veren ve sahibinin Allah olduğuna iman etmektir.
Paran vardır ama her an veren alabilir anlayışıyla değerlendirmektir. Yani hiçbir şeye ruhen bağlanmamaktır, hiçbir şeyin olmadığına, her şeyin yaratana ait olduğuna inanmaktır.
İşte özgürlüğü de buradan gelir. Yok, olmak fiziki değildir güçlü bir imanın rahatlatıcı yaşam şeklidir.
Geçenlerde birkaç kişinin konuşmalarına şahit olurken ilginç bir adamla karşılaştım. Herkes malını mülkünü, parasını konuşup övünüyordu. Sıra sözünü ettiğimiz adama gelince sadece bir cümle; "Ben kiracıyım evim yok." dedi. Hâlbuki herkes onun bir evi olduğunu ve içinde oturduğunu biliyordu. İçlerinden biri sinirlendi; "Ulan hadi bilmesek bize yutturacaksın. Evin yoksa oturduğun ev kime ait?" diye sordu.
Adam gayet sakin bir halde cevap verdi; "Oturduğum evi Allah verdi, ben onun kiracısıyım!" dedi.
Şimdi tabii oradakilerin hepsi gülüştü. Ama adam gayet ciddiydi ve gülüşmelere üzüldü.
Bizim dediğimiz de tam olarak budur. Malın vardır, olabilir. Paran vardır, tabii ki olabilir ama önemli olan mala paraya köle olmamaktır. Gece gündüz beynini malla, mülkle, parayla meşgul etmemektir.
Bir insanın yaşadığı süre içinde elde ettiği malı mülkü onu iç âleminde ya da zihinsel olarak tutsak yaparsa, bu adam özgürdür diyebilir miyiz?
Özgürlük dışarıda serbest gezmek değildir. Asıl özgürlük ruh özgürlüğüdür, zihin özgürlüğüdür. Bakın adamın evi olmasına rağmen kendini Allah'ın kiracısı olarak görüyor.
Ne kadar güzel bir iç dizayndır. Ne kadar güzel bir zihinsel ve ruhsal özgürlüktür.
Biz buna başka bir değişle; kendini geçici, boş şeylerden arındırıp sade bir ruh haliyle rahat yaşamak deriz.
Yok, olmak; sahip olduğu şeylerden kendini kurtarmaktır, cümlesi sanırım daha tamamlayıcı olur.

Elazığ'da bir ilk daha…

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Türkiye'nin ilk USB-Flash Bellek müzik albümü Elazığ'da çıktı. Elazığlı Araştırmacı Müzisyen Aygün Çam, "Baskil Şeyh Hasan Köyü Semahları" adlı USB-Flash Belek Albümü çıktı.

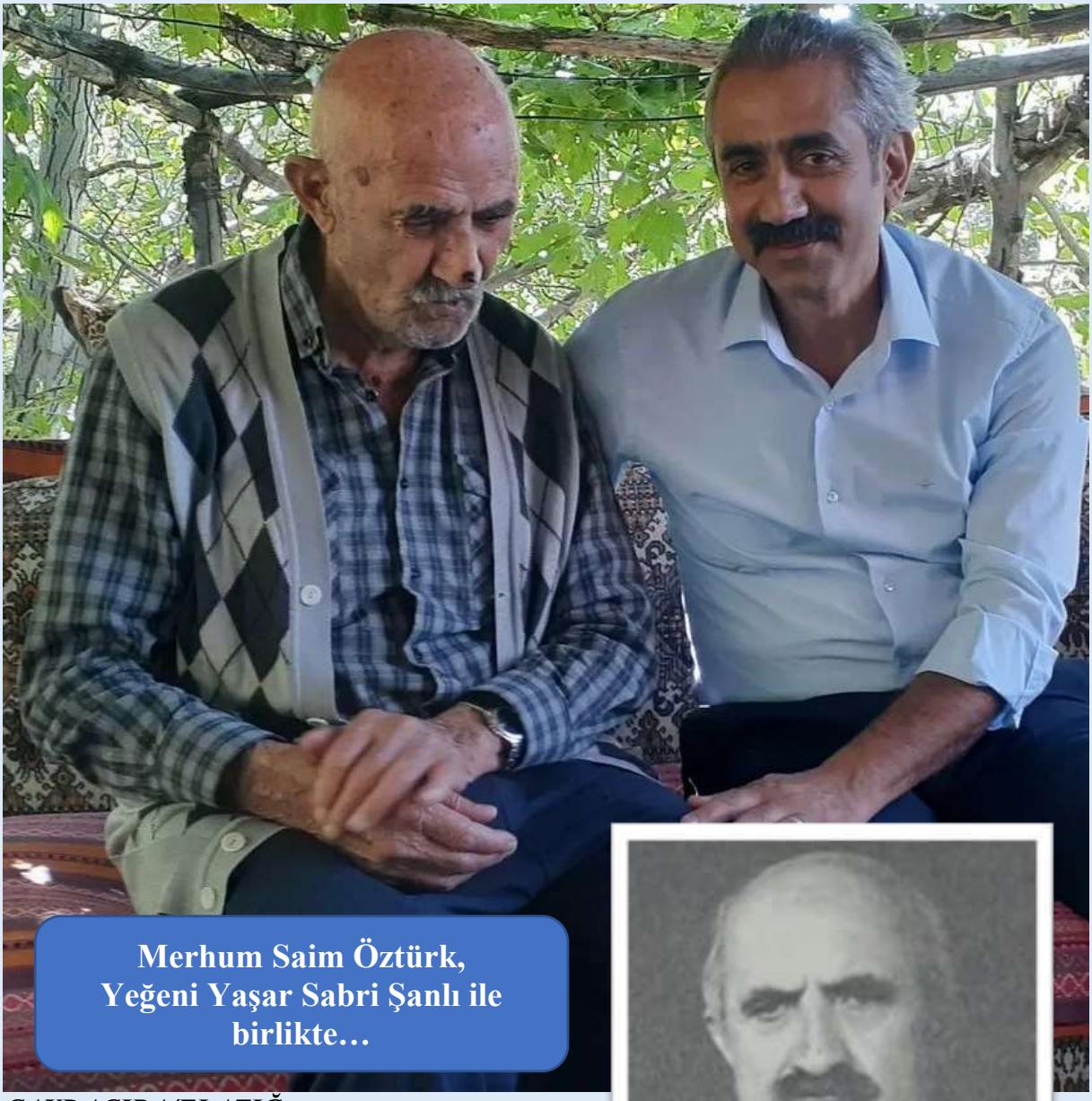
Türkiye'de bir ilki gerçekleştirdiklerini dikkat çeken Aygün Çam, "Baskil Şeyh Hasan Köyü Semahları adlı albümümüzün müzik yönetmenliğini yapan, ayrıca stüdyosunu bizlere açan Emrah Güllü hocamıza takdim gerçekleştirdik.

Türkiye'de ilk kez bir albüm CD yerine USB - Flash belleğe bastırıldı ve bu çalışma tamamen Elazığ'da gerçekleştirildi. Mix ve Mastering konularında oldukça deneyimli bir tecrübeye sahip olan hocamız güzel bir çalışmaya imza attı. Elazığ ili 1960 yıllarından bugüne her daim stüdyo kayıtlarının merkezi olmuştur. Yalçın Plaktan, Stüdyo Kemaliye'ye, Emir Plaktan günümüze birçok ses kayıt stüdyosu şehrimizin kültürüne hizmet etmiştir. İbrahim Tatlıses, İzzet Altınmeşe gibi birçok ünlü sanatçı ilk albümlerini Elazığ'da kayıt altına almışlardır. Aziz şehir Elazığ'ın bu geleneksel yapısı halen devam etmektedir.

İstanbul Unkapanı tezinin alternatifi olarak Elazığ stüdyoları profesyonel çalışmalar gerçekleştirmektedir. Yani demem o ki kendi şehrimiz kazansın..

Bu albümün en büyük destekçisi olan kıymetli hocama sonsuz şükranlarımızı sunuyoruz." dedi.

Şair Saim Öztürk vefat etti

Merhum Saim Öztürk, Yeğeni Yaşar Sabri Şanlı ile birlikte…

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ kültür - sanat çevrelerinin yakından tanıdığı Şair, Geleneksel Harput Müziği ve Yerel Tasavvuf Müziği Okuyucusu, İçmeli Saim Öztürk 6 Aralık Çarşamba Elazığ'da vefat etti. İçmeli Sabri Çavuş' un oğlu olarak da tanınan, Elazığ musiki ve şiir ahalisinden Şair Saim Öztürk, vefat etti. Cenazesi 7 Aralık Perşembe öğlen namazında Yukarı İçme köyünde kaldırılarak toprağa verildi.

Merhum Saim Öztürk, Elazığ merkez İçme Köyü'nde 1933 yılında doğdu. İlkokul mezunudur. 1955 yılında işe girdiği Elazığ Şeker Fabrikası'ndan 1980'de emekli oldu. Tanınmış usta okuyucu İçmeli Sabri Çavuşun oğludur. Çeşitli dergilerde 200 civarında şiiri yayınlanmıştır.

İçmeli Sabri Çavuş, Elazığ'ın yetiştirdiği tasavvuf büyüklerindendir. Abdussabur Öztürk, 1389/1969 yılında vefat etmiştir.

Kitap fuarı günlüğü: Diyarbakır

Her kitapta bir dünya saklı... Okulda kompozisyon yazımın başlığıydı. Şimdi yazılarımda çocukken kurduğum cümlelerin izi var.

Kitap fuarlarını hep merak etmişimdir o kadar kitapta ne yazıyor diye? Elazığ Kitap Fuarı ve Diyarbakır Kitap Fuarına katılarak bir deneyim kazandım. Çok dilli bir kitap fuarıydı her dilden kitap bulmak mümkündü... Japon kitapları görünce de şaşırmadım değil. İlk defa bu kadar yoğun farklılıkların ve güzelliklerin olduğu bir fuara katıldım.

OYA ORHAN

Telmih Yayınevinden çıkardığım anıların diliyle babam Nurettin Orhan adlı kitabımla katıldım fuara. TRT GAP radyosunun genç yaşam programına konuk olduk. Şiir sanat ve kitapları konuştuk.. Kitap fuarında Stant görevlisi iki üniversite öğrencisi ile tanıştım. Onlarda ilk defa bir yazarla yakından tanıştıklarını söylediler. Erbane eşliğinde müzik kitapları satılıyordu. Dengbeş kültürü tanıtılıyordu, arada hava soğuk olduğu için müziği duyunca halay çekmedik değil. Çok dilli bir fuardı. Her dilden kitap bulmak mümkündü. En çok sevdiğim yerde antika kitapların satıldığı stanttı. Leman Dergisinden Akbaba Cambaz dergisine eski Osmanlı el yazması kitaplar. Eski plaklar, pullar siyah beyaz resimler. Ant dergisi Atatürk'ün ölüm günü çıkan gazeteler. Eski fotoğrafların filmleri... Taş plaklar daha neler neler… Aklıma gelirse yazayım. Sezen Aksu'nun ilk çıkardığı plak da vardı.

"Gülümse hadi
Gülümse bulutlar gitsin"

Şarkısı aklıma geliyordu. Az ötede bu şarkının söz yazarı Kemal BURKAY...

"Belki şehre bir film gelir
Bir güzel orman olur..."

Dizelerini hangi şehirde yazmıştı kim bilir?

Yürüme mesafesi kadar Kemal BURKAY ile tanışıyoruz... Hemen fotoğraf çekiyoruz.

"Tut ki karnım açıktı
Anneme küstüm
Tüm şehir bana küstü
Anlıyor musun hadi gülümse
Bir kedim bile yok..." Diyordu şiirinde. Eski kitap kokusu üzerine siniyor insanın.

Kemal BURKAY ile sohbet ettikten sonra yazarımızın da 1965 yılında Elâzığ'da Çıra Dergisini bir grup yazarla çıkardığını öğreniyorum. Erkin Koray "Sevince" şarkısı çalıyor eski bir radyoda.

Geçmiş yılların izlerini sürüyorum sahaflar standında. Çaydaçıra dergisinde yazarken yıllar önce çıra dergisindeki yazarlarla tanışıyorum. At gözlüklerimi

çıkarıyorum baykuş gözlüklerimi takıyorum. Zamanı durdurup bütün stantları görmek için bir telaş sarıyor içimi. Kürtçe Süryanice Lazca kitapların olduğu stantları geziyorum. Kendi dillerince hoş geldin deyip samimi bir kitap sohbeti. Tentene kitabı çıkaran bir yazarla rastlaşıyoruz. Kadın hikâyelerini anlatan bir kitap.
Sanki tarihe adını yazmış yazarların kalem tuttuğu parmak uçları parmak uçlarıma değiyor bir tılsım alıyorum neler yazacağım kim bilir? Dicle'nin eski ismi 'Tigris' diye öğreniyorum. Nehirlerin getirdiği hikâyeleri Mezopotamya'ya döküyor tüm içtenliğiyle.
Diğer gün oluyor. Nurullah Genç yazarımız karşımıza çıkıyor. Zamanın kabuklarını soyuyorum bir dilimine ait olayım diye. Telaşlı adımlarla gidip bir fotoğraf karesine giriyorum. Yüzümde derin bir gülümseme görenler 'ne oldu?' bu gülümseyişi soruyorlar. Kelimeleri bir araya getirmenin mucizesini ben de yaşıyorum diyorum. İçimde bu anları yazma heyecanı... Kitap fuarına adım atar atmaz çok okuduğum bir yazarın geldiğini duyuyorum. Tanışmak ve kitabını imzalatmak için saat tutuyorum. "Harita metot defteri" kitabını okurken Murathan Mungan ile tanışmıştım zaten şimdi yüz yüze… Ne kelimeler

kuruyor dilim çocukluğumdan kalma bir çizgili deftere yazar gibi.
Fuar günlüğümde iki güne sığdırabildiklerim. Kırk kapılı kırk oda misali daha çok stant var hikâyesini bilmediğimiz.
Saat sabaha imza attı. Bir güne ayık. Bir zamana sevdalı hayallerin peşinde... Tarihin siyah zifiri taşlarının ülkesi Diyarbakır'dan bir günlük…
Hepimizin hayatında farkında olmadan kaybettiğimiz mutlu anların ellerinden tutmak
Yeni Munganlar Burkaylarla tanışmak dileğiyle…
Yine fuarlar gelecek yine yazarlar gelecek fuar günlüğü ile yeni yazarları tanıyacağız.

Yasemin Açık Vakfı kuruldu

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Türkiye'nin sürdürülebilir kalkınmasına katkı sağlamayı, toplumsal dayanışmayı geliştirip güçlendirmeyi, yardımlaşmayı artırmayı, ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda araştırmalar yapmayı hedefleyen Yasemin Açık Vakfı kuruldu.

Vakfın Mütevelli Heyeti Başkanı ise akademi, iş ve sivil toplum dünyasının yakından tanıdığı bir isim olan Prof. Dr. Yasemin Açık oldu.

Türkiye'nin önde gelen kadın sanayicilerinden Prof. Dr. Yasemin Açık, bugüne kadar çok sayıda sivil toplum kuruluşunda başta eğitim, sürdürülebilir kalkınma ve dezavantajlı gruplar için mücadele olmak üzere çeşitli alanlarda projeler geliştirip yürüttü. Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı Başkanlığı, Elazığ İş Kadınları Derneği (ELİKAD) Kurucu Başkanlığı, FIRATSİFED Yönetim Kurulu Başkanlığı, TÜRKONFED Yönetim Kurulu Üyeliği, Sağlığı Geliştirme ve Sigara ile Mücadele Derneği Kurucu Üye ve Başkanlığı görevlerinde bulunan Prof. Dr. Yasemin Açık, Cumhuriyet tarihi boyunca Doğu Anadolu Bölgesi'ne yapılmış en büyük özel sektör yatırımlarından biri olan Seza Çimento fabrikasının kuruluşuna da öncülük etti. Sezai Açık, Selin Açık ve Cansu Açık'ın Mütevelli Heyeti'nde yer aldığı vakfın çalışma alanları; eğitim, sağlık, çevre, ekonomi, sürdürülebilir kalkınma, sosyal ve kültürel alanlar olarak belirlendi. Türk dili, kültürü ve sanatı ile kültürel mirasa ilişkin araştırmalar ve etkinlikler yapmayı hedefleyen Yasemin Açık Vakfı, üniversite ve sivil toplum kuruluşları ile iş birliği içerisinde çalışmalar yürütmeyi de planlanıyor.

"Geleceğe umutla bakan bir miras bırakmayı amaçlıyoruz"

Vakfın Mütevelli Heyeti Başkanı Prof. Dr. Yasemin Açık, kuruluşu Cumhuriyetin 100. yılında tamamlanan vakıf bünyesinde Türkiye'nin sürdürülebilir kalkınmasına katkı sağlamayı, toplum içindeki dayanışmayı geliştirip güçlendirmeyi, yardımlaşmayı artırmayı, ekonomik, sosyal, kültürel alanlarda araştırmalar yapmayı hedeflediklerini söyledi. Vakfın kuruluş çalışmalarını Cumhuriyetin 100. yılında tamamlamaktan dolayı büyük bir mutluluk yaşadığını anlatan Açık, "Bir Cumhuriyet kadını olarak, bu vakfı 100. yılımızda kurmaktan hem büyük bir heyecan duyuyorum hem de büyük bir sorumluluk hissediyorum. Cumhuriyetimizin ikinci yüzyılına ışık tutacak, değer katacak projeleri hayata geçirmek istiyoruz. Bu vakıf ile Cumhuriyetin ilk yüzyılının kazanımlarını taşıyarak, geleceğe umut olacak bir miras bırakmayı amaçlıyoruz. Vakfımızın yaratacağı pozitif etkilerin, gelecek nesillere de ilham olmasını diliyoruz" dedi.

ARAP BABA EFSANESİ

Harput'a yani çocukluğumun geçtiği bende adeta bir kanser ya da verem tesiri yapan sevdalım mistik kente girişte evvela sizi Belek Gazi buyur eder. Ovaya hâkim bir tepe üzerine kurulmuş aynı zamanda güzel bir mesire yeridir. Devam edince merkezde Çınarlı Parkı yani meydana varırsınız. Burada bir yemek yemeden o muhteşem çınarın serinliğini duymadan ayrılmak olmaz. Oradan küçük bir caddeden geçip Sarahatun Camii yani Cimşit Ağa Hamamı'ndan (şimdi restoran) sağa dönünce bir ara sokaktan Nadir Baba ve Arap Baba mescidi türbesine gidilir. Büyük bir dere kenarına yapılmıştır. Şimdilerde bu dere büyük bir bahçe ve meyve ağaçlarıyla doludur.

İRFAN KARABULUT

Nadir Baba sıradan bir türbe görünümünde olmakla beraber Arap Baba'ya bir sokak mesafededir. Arap Baba'ya mescidin sol tarafından bir iki metre aşağı indikten sonra kayalar üzerinde küçük bir kapıdan ulaşılır. Bu Arap Baba türbesinin kapısıdır. Türbe dikdörtgen şeklindedir. Zeminin tam ortasında ve yere gömülü yeşil kumaşla örtülü tahtadan bir sanduka içerisinde Arap Baba'nın mumya iskeleti bulunur. O zamanlarda hatırladığım kadarıyla bu sanduka evveli yere açılmış bir çukurda bulunmaktaydı. Ziyaretçiler burada kurban keser dağıtır ve dua ederlerdi. Hatta hasta olanlar, felç geçiren, konuşamayanlar bile burada onunla baş başa bir gece (yanında uyurlardı) geçirirlerdi. Sabah olunca sapa sağlam olarak dönerlerdi evlerine. Tabii inancı sağlam olmak gerekir, şüphe etmemek gerekir. Türbeye gelen Arap Baba'ya bakmak isteyen ziyaretçiler sadece bel kısmına kadar bakabiliyordu. Erkek olduğundan kadınlara gösterilmezdi. Ben çocukken evimiz onun yanı başında olduğundan korkusuzca hep gider bakar (inanmazsınız ama) mistik kokusunu içime çekerdim. Tüm çocuklar bilhassa yaz akşamları etrafında geç saatlere kadar oynardık. Bakımını yapan bir bakıcısı vardı. Kapısı kilitli bir yere her gece bakıcı bir ibrik su bırakırdı. Sabah gelince bu ibrik boş olurdu. Hayal meyal onun gece çıkıp abdest aldığını hatırlarım ya da çocukça halüsinasyon. Beyazlar içinde silueti zor fark edilirdi. Kimseyi inandırmak zorunda değildi bilgi mahiyeti diye okusanızda olur. (Tabiki şimdi siz hadi canım bu kadarımda fazla diyeceksiniz). Fakat tarih hırsızları rahat durmadığından 1982-85 arası bir vakitte evliyayı bir torba içinde yattığı yerde rahatsız ederek çalmak isteyince yetkililer olayı haber alıp duruma el koyuyorlar. Şimdilerde yine aynı yerde hem sanduka zemin üzerinde hem de artık oraya gelen ziyaretçilere gösterilmemektedir. Cesedin başı yoktur. Sonradan buraya kesik bir baş konmuşsa da kesik başın cesetle hiçbir ilgisinin olmadığı görülür. Bütün uzuvlarıyla olduğu gibi varlığını sürdüren cesedin göğüs ve karnı nispeten çökmüş, özellikle el ve ayakları tırnaklarına varıncaya kadar şaşılacak bir biçimde sağlamdır. Cesedin uzun zaman mumyalanmış olduğu görülmektedir. Ceset evliya erenleri az biraz kararmıştır. Şimdi onun asıl efsanesine gelelim. Bekçisi Yaşlı Hacı dede bize bildiği kadarıyla derdi ki:

Elâzığ'ın eski yerleşim yeri kayalık bir tepe üzerine kurulmuş olan Harput ve yöresinde 1700 yıl evveli yağmur yağmazmış. Kuraklık ardından kıtlık kapıya dayanır. Halk perişandır. Kimse ne yapacağını bilmez haldeymiş. Bu sıralar Balakgazi heykeli eski adıyla kayabaşında daha evvelinde Vali Vefik Kitapçıgil tarafından müze olarak düzenlenen alacalı mescidin yakınındaki bir evde Selvi adlı yaşlı bir kadın rüya görmüş. Bu Selvi adlı kadın rüyasında tanımadığı bir zatın kendisine "Bir adam bul ama Arap olsun, başını kes getir bu dereye at ki kuraklıkta, kıtlıkta bitsin, bereket gelsin." demiş. Yaşlı kadın önceleri çok korkmuş ve buna pek bir anlam vermemiş. Ancak aynı rüyayı üç gece üst üste görünce karar vermiş. Karar vermiş vermesine de ama kimi bulacak, kimi kesecek diye bir sürede düşünmüş. Derken bir gece Arap Baba buna denk gelmiş, kadın Arap Baba'yı bilinmez bir şekilde öldürmüş. Başını da binbir

korku ve zorluklar içinde kesip gövdesinden ayırıvermiş. Ardından gizlice hemen cesedi saklayarak başını da dereye atarak epey bir süre merakla beklemeye başlar. Bir süre sonra gerçekten de yağmur yağmaya başlar. Ama ne yağmur... Yağmur değil adeta tufan. Dereler coşar, her yanı sel basar, bir türlü dinmek bilmez. Gök yırtılmışta boşanıyor sanılmış. Yağmur önüne ne gelirse alıp götürüyormuş. Ortada ne ceset ne baş kalmamış. Yağmuru dört gözle bekleyen insanlar bu seferde bu felaket karşısında bu tufan karşısında mustarip olmuşlar. Durumu bilmediklerinden ne yapacaklarını şaşırırlar. Tüm bunlar olurken gelelim Selvi kadına. Selvi kadın tufandan korkup derdini kimseye açamamanın çaresizliğiyle evine sığınıp kimseyle görüşmemiş. Hoş merak edende olmamış ya. Evindeyken bir gece yine uykusunda rüya görmüş. Bu defada rüyasında Arap Baba'yı görmüş. Arap Baba, Selvi kadına "Başım yerine konmadığı sürece bu tufan devam edecek ve her şeyiniz yok olacak." diye söylemiş. Selvi kadın ardı kesilmeyen rüyalarla boğuşmaktan uyuyamaz olmuş. Oturup detayıyla Arap Baba'nın kendisine "kesilen başımı getirip yerine koyarsan yağmur dinecek, tufan bitecek." diye söylediği sözleri düşünmüş. Bu kez de başlamış yağmur, tufan, sel demeden kesik başı aramaya koyulmuş. Ama nafile bu tufanda kesik başı bir türlü bulamamış. Başka birini öldürüp başını keserek cesedin gövdesinin üstüne koymuş. Arap Baba Selvi kadının her baş kesip getirmesinde inatla "Bu benim başım değil, bana başımı getir." diyerek getirilen sayısız başları kabul etmezmiş. Sel, yağmur, tufan devam ederken Selvi kadında hala kesik baş getirmekle meşguldür. Nihayetinde Arap Baba son bir baş getirmesinde Selvi kadına bu başında kendisinin olmadığını fakat kabul edeceğini rüyasında kadına söyler. Tufan biter yaşam yeniden başlar. Bu arada Selvi kadın Arap Baba'nın bir ermiş olduğunu yayarak burayı Mescid haline getirir. Evliyalar arasında ARAP BABA böylece yerini alır. Harputlular bu olay üzerine Selvi kadının korkunç bir hastalığa yakalanarak günlerce ıstırap çektiğini sonrada öldüğünü söylerler.

ASTOP'tan ELFED'e Ödül

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

Ankara Sivil Toplum Kuruluşları Platformu (ASTOP) tarafından düzenlenen 'Dünya Gönüllüler Günü Ödül Töreni'nde' ELFED en başarılı STK'lardan birisi olarak ödüle layık görüldü.

Ankara Sivil Toplum Kuruluşları Platformu (ASTOP) 5 Aralık Dünya Gönüller Günü'nde (Sivil Toplum Kuruluşları Günü) düzenlediği programla farklı sektörlerden birçok isme üstün hizmet ve başarı ödülleri verdi. Ankara Ticaret Odası (ATO) Meclis Salonu'nda gerçekleştirilen "Geleneksel Üstün Hizmet ve Başarı Ödülleri" töreninde Elazığ Dernekler Federasyonu (ELFED) ödüle layık görüldü. Ödülü ASTOP üyesi Elazığ Vakfı Başkanı Mehmet Çağlar verdi. Ödülü almaktan mutlu olduğunu belirten ELFED Başkanı Kazım Gökhan Elgin, "Ödülü Mehmet Çağlar'ın takdim etmesi bizim için onur vesilesi oldu." dedi.

Elazığ, İzmir Fuarı'nda…

ÇAYDAÇIRA/İZMİR

Elazığ, bu yıl 17.'si gerçekleştirilen, Türkiye ve dünyanın dört bir yanından turizm profesyonellerini bir araya getiren Travel Türkiye İzmir 'Uluslararası Turizm Ticaret Fuar ve Kongresi'nde yerini aldı.

Elazığ'ın turizm potansiyelinin tanıtımı için her fırsatı değerlendiren Elazığ Valiliği ve Elazığ Belediyesi, 7-9 Aralık tarihleri arasında yapılan Uluslararası Turizm Ticaret Fuar ve Kongresi'nde kentin tarihi, turistik, kültürel ve gastronomi değerlerini tanıtıyor. Elazığ Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Koordinatörlüğünde Elazığ Belediyesi, Elazığ Sanayi Odası ile birlikte İlimizde faaliyet gösteren turizm işletmelerinin katılım sağladığı fuarda Elazığ standı katılımcılardan ilgi görüyor. Elazığ Standını Ege Elazığ Dernekler Federasyonu Başkanı Metin Karataş ile İzmir Elazığ Kültür ve Yardımlaşma Derneği Yönetimi ziyaret etti.

Kente özgü coğrafi işaret tescil belgesi almış yöresel ürünlerin de sergilendiği stantta, ziyaretçilere başta orcik olmak üzere çeşitli Elazığ ürünleri ikram edilirken, kentin tanıtım broşürleri ve videoları yer alıyor.

Aydın'daki Elazığlılar "Necati Gür ile devam" dedi

ÇAYDAÇIRA/AYDIN

Aydın Elazığlılar Kültür ve Dayanışma Derneğinde (AYED) Olağan Genel Kurul yapıldı. Necati Gür yeniden başkanlığa seçildi.

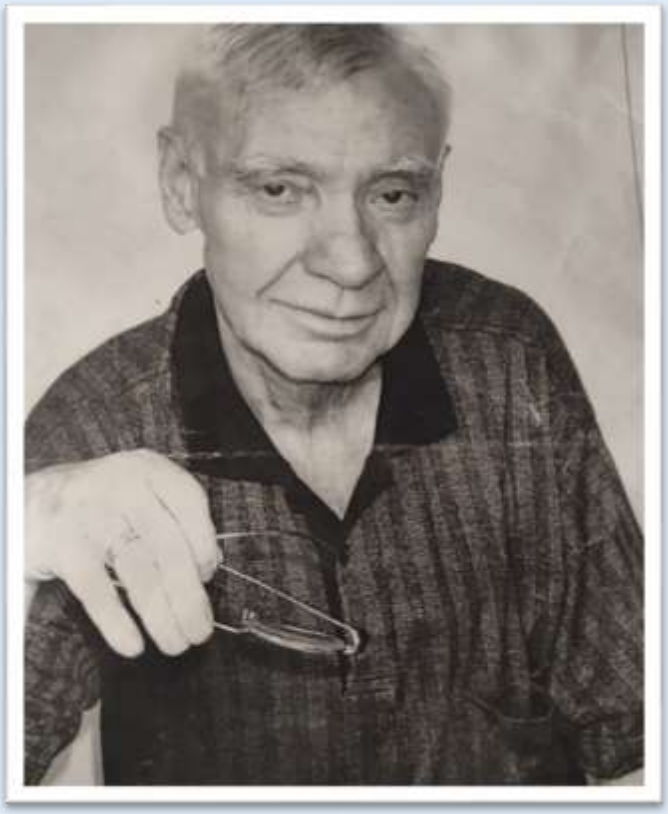
Aydın Elazığlılar Kültür ve Dayanışma Derneği Olağan Genel Kurulu dernek binasında yapıldı. Kongrede Divan Kurulu Başkanlığına Prof. Dr. Mehmet Hadi Yaşa seçildi. Toplantıda AYED Başkanı Necati Gür faaliyet raporu sundu. Denetim Kurulu Başkanı Eyyup Dizin ise mali işler ile ilgili sunum yaptı. Ardından divan kurulu tarafından yeni dönemde görev yapacak Yönetim ve Denetim kurullarının seçimi yapıldı. Genel Kurul sonrası Necati Gür yeniden başkanlığa seçilerek güven tazeledi. Necati Gür yaptığı açıklamada, "Aydın' da oluşturduğumuz bu kardeşlik ortamında kültürümüzü en iyi şekilde temsil etmeye devam edeceğiz. Tüm hemşerilerime şahsıma ve yönetim kurulumuza göstermiş oldukları bu teveccühten dolayı teşekkür ediyorum." dedi.

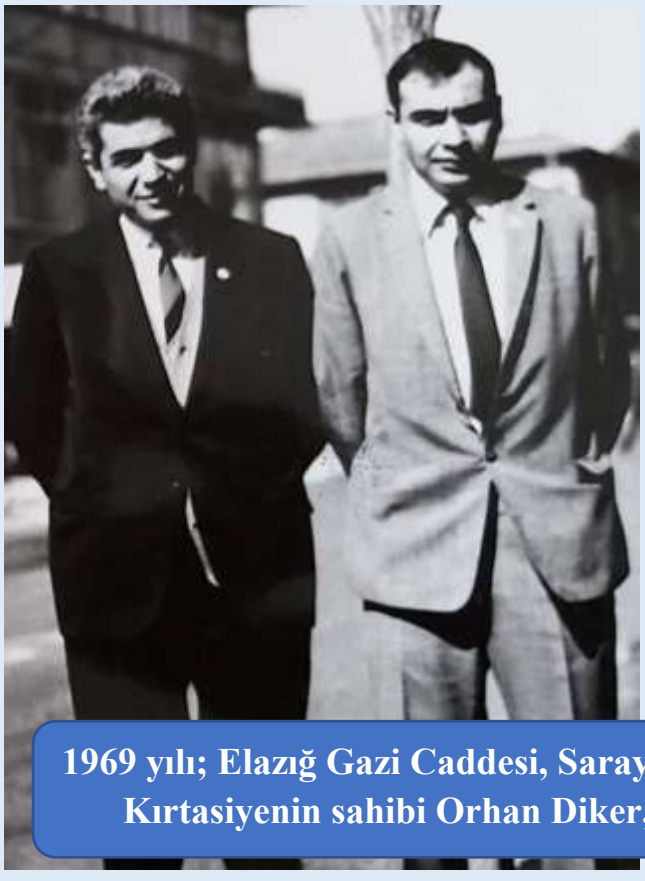
Aydın Elazığlılar Kültür ve Dayanışma Derneği Yönetim Kurulu şu şekilde oluştu:

Necati Gür (Başkan)
Prof. Dr. Ferda Belge (Başkan Yardımcısı)
Prof. Dr. Hasan Eren (Başkan Yardımcısı)
Halis Timuroğlu (Genel Sekreter)
Prof. Dr. Murat Yılmaz (Genel Sekreter Yardımcısı)
Rıdvan Yüksel (Sayman)
Çiğdem Önal (Yönetim Kurulu Üyesi)
Emre Elmalı (Yönetim Kurulu Üyesi)
Kürşad Demirkıran (Yönetim Kurulu Üyesi)
Muharrem Durmuş (Yönetim Kurulu Üyesi)
Yüksel Topçu (Yönetim Kurulu Üyesi)

ÇETİN KURDOĞLU (1938-2005)

BİR POTRE

1969 yılı; Elazığ Gazi Caddesi, Saray Kırtasiye önlerinde Saray Kırtasiyenin sahibi Orhan Diker, Çetin Kurdoğlu'yla…

Diş Hekimi Hacı Süleyman Kurdoğlu'nun iki erkek evladından küçüğü olarak 1938 Yılı'nda Kemaliye'de dünyaya gelen Çetin Kurdoğlu, ailesinin Elazığ'a yerleşmesiyle öğretimine Elazığ'da başladı.
Atatürk İlkokulu, Atatürk Ortaokulu ve Elazığ Erkek Sanat Enstitüsü'nü bitirdikten sonra, İzmit Akşam Tekniker Okulu'nda tahsiline devam etti.
1960'da İstanbul Davutpaşa'da Yedeksubay olarak askerlik görevini ifa eden Kurdoğlu, 1962 yılında Elazığ Belediyesi'nde Elektrik Montörü olarak işe başladı. Bir dönem esnaflık da yapan Çetin Kurdoğlu, 1966 yılında Ayla Hanımla dünya evine girdi. Bu evlilikten Tekin, Ersin ve Salim isminde 3 erkek çocuğu dünyaya geldi.
1955 yılında Elazığ'ın mahalli gazetelerinden Uluova'da aktif gazeteciliğe başlayan Kurdoğlu, 1969 yılında Günaydın Gazetesi Elazığ Muhabirliği, daha sonra da Bölge Sorumluluğuna getirildi. Turan Gazetesi ile Ulusal Spor Dergisi "Fotospor"da gazeteciliğe devam eden

1955 -1965 yılları arasında Soldan sağa doğru Muhsin Parlar, Refik Eren ve Çetin Kurdoğlu

Kurdoğlu, 1999 yılından 2004 yılına kadar Günışığı Gazetesi Spor Müdürlüğü görevini sürdürürken, "Halkın İçinden" adlı köşesiyle yorum yazıları yazdı.
49 yıl aktif gazetecilik yapan Çetin Kurdoğlu, ayrıca 1955-1962 seneleri arasında amatör sporcu olarak futbol oynadı. Elazığ İl Hakem Komitesi Başkanlığı da yapan Kurdoğlu, Futbol Federasyonu Gözlemciliği yaptı. Elazığspor'un kuruluşu aşamasında büyük pay sahibi olan Kurdoğlu, 31 Kasım 2005 tarihinde hakkın rahmetine kavuştu.

Yüzlerce Elazığlı yolcu etmişti…

30 Kasım 2004 Salı sabahı 06.50'de 66 yaşında hayata gözlerini yuman Çetin Ağabey, Elazığ İzzetpaşa Camii'nde kılınan Cenaze Namazının ardından, yüzlerce Elazığlının iştirakiyle Asrî Mezarlık'ta toprağa verilmiş, 5 Aralık 2004 Tarihi'nde oynanan Elazığspor-Bursaspor Maçı'nda TFF'den alınan izin gereği O'nun anısına saygı duruşunda bulunulmuştu.

Çetin Kurdoğlu, Elazığ İl Hakem Komitesi Başkanlığı yaptığı yıllar, Elazığ'ın Hakemlerle birlikte.
Ayaktakiler (Soldan Sağa) Osman Erdal Fırat, Öner, **Çetin Kurdoğlu**, Fehmi Sakar, Metin Kurdoğlu, Ali Beltekin, Talat Akarsu
Oturanlar Celal Hazar, Nurhan Ergüder, Muammer Akbulut, Orhan Günal, Münur.

DÖNMEYE DEVAM ET

Mahallenin çocukları koşa koşa Eşo Diyeze'nin evine gelirler. Kapıyı kırarcasına çalan çocuklara Eşo Diyeze, bağırır:

- Ne oluyor uşaklar. Kapıyı kıracaksınız.
- Eşo Diyeze, Mamoş Amca kahvede fenalığ geçirdi. Sağlık Ocağına götürdüler.

Örtüsünü alan Eşo Diyeze, sağlık ocağına varır. Mamoş Amca bir yatağa uzanmış, hemşire ise kalp elektrosunu çekiyor.

- Ne oldu herif sana? Neyi var hemşire kızım?
- Korkmayın bir şeyi yok. Hafif bir çarpıntısı olmuş.
- Herif sende çarpıntı olmazdı? Ne oldu ki?
- Heç okey oynidik. İlk kez elime çift okey geldi. Dönüyordum ki açtılar. Bende sinirlendim.
- Allah seni bildiği gibi yapsın. Sen dönmeye devam et. Bah öbür taraftan döndün. Eve gidek ben seni mozik gibi nasıl döndürüyorum gör.

BAHAN SIRA GELMEZ

Mahallenin kadınları Eşo Diyeze'yi yine araya almışlar.

- Diyezem, sen niye vekil olmusin?
- Bahan sıra gelmez…
- Niye ki?
- Gızım denizde baluğ merada koyun bol olduktan sonra bahan sıra gelmez.
- Farzet sıra sahan geldi. Ne yaparsın?
- Önce Elazığ'ın köşe başlarında oturan ihtiyarları huzurevine gönderirim. Sonra herkesin eline bir çalı süpürgesi verir, Elazığ'ın tozunu atarım.
- Sende ihtiyarsın diyeze…

Gızım ben dinazorları sölim.

genefik yöresel

1520 TL
ÜCRETSİZ KARGO

KAMPANYA 2024

- 5 KG KEÇİ PEYNİRİ
- 1 KG YAYIK TEREYAĞI
- 1 LT ZEYTİNYAĞI
- 1 LT KARADUT MEYVE SUYU
- 1 KG ŞAVAK TULUM PEYNİRİ
- 1 KG EV YAPIMI REÇEL
- ORTA BOY OVACIK BALI

Sürsürü Mah. Mustafa Cemiloğlu Cad. No:17 AC ELAZIĞ
watsap hattı: 0544 565 42 41